This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

KC
16063

NEDL TRANSFER
HN 5Z4F D

HARVARD COLLEGE
LIBRARY.

Digitized by Google

Gs 31.350.
KC16063

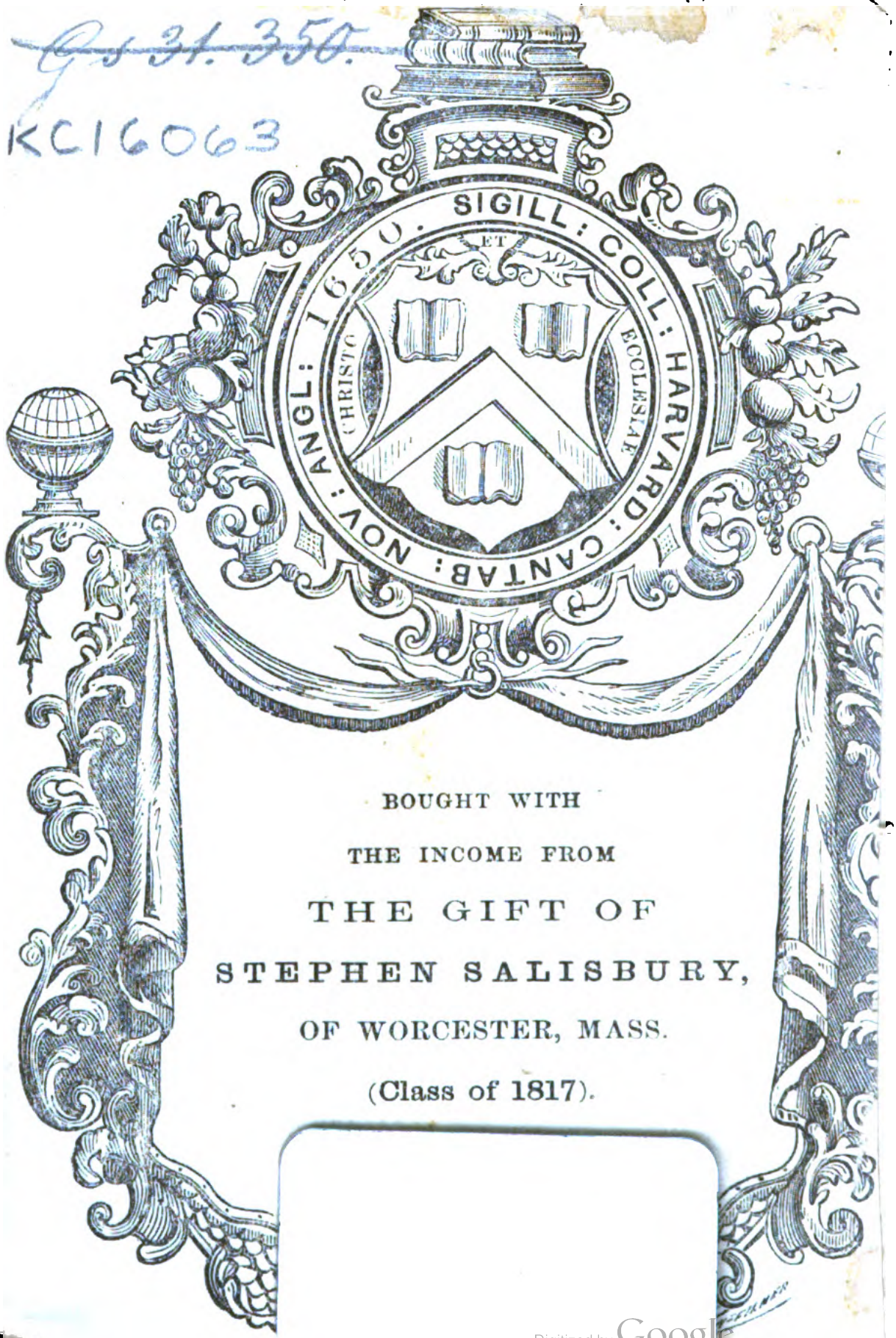

BOUGHT WITH

THE INCOME FROM

THE GIFT OF

STEPHEN SALISBURY,

OF WORCESTER, MASS.

(Class of 1817).

Digitized by Google

Digitized by Google

The

Oxford pocket-classics

Tacitus with short notes.

Digitized by Google

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΙΑΣ.

THE

AJAX

OF

SOPHOCLES.

WITH SHORT ENGLISH NOTES

FOR THE USE OF SCHOOLS.

OXFORD,

AND 377, STRAND, LONDON;

JAMES PARKER AND CO.

M DCCC LXXV.

Digitized by Google

KC16063
~~Gs31,958~~
1879, Oct. 6.
Salisbury fund.

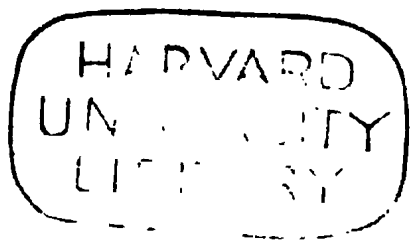

PRINTED BY JAMES PARKER AND CO., CROWN-YARD, OXFORD.

Digitized by Google

PREFACE.

THIS edition of the "Ajax" of Sophocles is intended as the first of a series of plays to be published with similar notes.

The object proposed is to enable a less advanced student, whether at school or college, to read accurately and grammatically a Greek play without being at first interrupted by the discussion of various readings, and by references to books which perhaps may be beyond his reach.

In the notes, therefore, he is constantly referred to Jelf's Greek *Grammar* (2nd Ed. Oxford, 1851) and he is strongly advised to read therein the sections quoted. Such systematic reference to one grammar will, it is believed, be found to be of the greatest use. Occasionally Matthiæ has been cited, where any farther illustration has seemed desirable.

The text followed is that of Dindorf, revised by him in the year 1851.

Digitized by Google

DRAMATIS PERSONÆ.

ΑΘΗΝΑ. (Minerva.)
ΟΔΥΣΣΕΥΣ. (Ulysses.)
ΑΙΑΣ. (Ajax.)
ΧΟΡΟΣ. (Chorus of Salaminian sailors.)
ΤΕΚΜΗΣΣΑ. (Tecmessa, wife of Ajax.)
ΑΓΓΕΛΟΣ. (Messenger sent by Teucer.)
ΤΕΥΚΡΟΣ. (Teucer, half-brother of Ajax.)
ΜΕΝΕΛΑΟΣ. } (Atridæ, generals-in-chief.)
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ. }

MUTÆ PERSONÆ.

ΕΥΡΥΣΑΚΗΣ. (Eurysaces, son of Ajax.)
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ. (Servant, who has charge of Eurysaces.)
ΣΤΡΑΤΟΚΗΡΥΞ. (541, 544.)

Digitized by Google

INTRODUCTION AND ARGUMENT.

THE subject of this Play is the madness and the suicide of Ajax.

I. Ajax was of the family of the Æacidæ (l. 645), so called from Æacus, son of Jupiter; and was distinguished from the other Ajax, (the Locrian, son of Oïleus,) by the surname of Telamonius, frequent in Homer, and used in this play, 134, Τελαμώνιε παῖ.

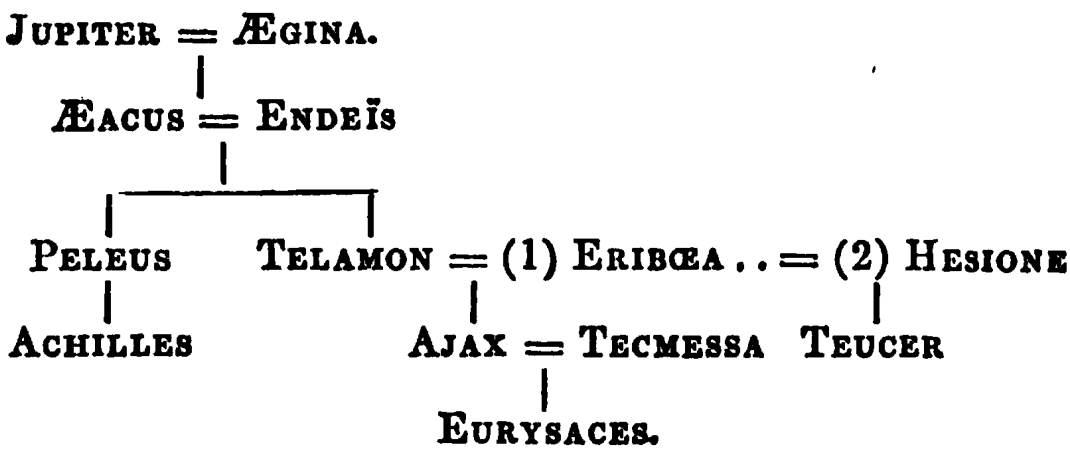

Hence Ζεῦς was literally his προγόνων προπάτωρ (337); and was specially respected by him (824).

Æacus, born at Ægina, (formerly Œnona,) became king of the island.

Telamon, obliged to fly from home, became king of Salamis. Here he was visited by Hercules, whom he aided against Laomedon, king of Troy; and having won the chief honours in the war (Aj. 434—436), received Hesione daughter of Laomedon, as a chosen prize from Hercules, (Aj. 1299—1303.)

Digitized by Google

Ajax, son of Telamon and Eribœa, (Aj. 184, 462, 569,) [granted by Zeus in answer to Hercules' prayer for his host, (Pind. Isth. vi. 51—80)] had been one of the suitors of Helen, and was therefore obliged to assist Menelaus in her recovery from Troy, according to the oath by which her father Tyndarus bound all the suitors to take up arms if ever she should be carried off from the chosen one (Aj. 1115. Phil. 72). He started for Troy from Salamis with twelve ships (Hom. Il. 2. 557); accompanied by his half-brother (Aj. 922) Teucer, under a promise to their father that neither would return without the other. [Hence arose Teucer's alarm after Ajax's death, lest on his return Telamon should accuse him of having caused it in order that he might succeed to the throne of Salamis (1014—1016); and should drive him from home (1019). The story of Teucer's subsequent flight from Telamon's wrath is well known. He went first to Sidon (Virg. Æn. 1. 619), and by aid of king Belus, father of Dido, settled in Cyprus, and founded the town of Salamis. (Hor. Od. 1. 7. 21, &c.)]

On reaching Troy the Greek ships were drawn up in order on shore; the forces encamped and entrenched by them, between the promontories of Rhœteum and Sigeum. Ajax was stationed at one end of the camp (Aj. 4), Achilles, his cousin, at the other (Hom. Il. 8. 224; 11. 6; Eur. Iph. in Aul. 288—295). One of his many acts of personal bravery specially instanced by Teucer (Aj. 1270, &c.) was his defence of the ships when Hector had driven the Greeks in flight into the camp, crossed the trench, and was just setting fire to the ships (Hom. Il. 653 to the end.) During the war the Greeks were often engaged with neigh-

Digitized by Google

bouring enemies (see l. 343, 564, 720, and Thuc. i. 11); and on one occasion Ajax sacked a city of Phrygia, and carried off Tecmessa, daughter of its king Teleutas, as his wife (210—331).

When Achilles was slain by Paris, Ajax and Ulysses by their exertions carried off his corpse and arms. A trial was held to decide which of them should have the arms of Achilles as his prize; they were allotted to Ulysses. [Ulysses was son of Anticlea by Sisyphus king of Corinth: before he was born she became the wife of Laertes; hence he is called sometimes son of Sisyphus, or one of the Sisyphidæ (190. Phil. 417); sometimes son of Laertes or Lartias (380, 1393).] Here the story of the play begins.

II. Ajax, enraged at the decision, went out at night to murder his rival Ulysses, and his judges (445 &c. but comp. 1136) the Atridæ. Minerva, however, whom he had irritated more than once (Aj. 770—775), struck him with madness; under the influence of which he made an onslaught upon the cattle, the public property of the army, mistaking them for his enemies; killed some (and amongst them the Atridæ as he supposed), and drove off others (one of whom he fancied to be Ulysses) to torture at his tent. Early on the following morning (scene 1st) Minerva brings Ulysses to see the madman there; and hear his boasting triumph (1—133.)

In the next scene the Chorus of Salaminian sailors [called also Erechthidæ, i. e. Athenians, by an excusable anachronism of the poet's, to flatter his countrymen, to whom Salamis afterwards belonged (—202, comp. 861, 1221; where compliments are paid to Athens)], of Ajax's

Digitized by Google

ship, his close comrades, [348, 356]) come on the stage, and describe the evil reports which are just spreading about Ajax (133—200). Tecmessa his wife comes out of the tent, and tells how he had in his fury treated the cattle; and how he had afterwards come to himself, and in deep distress discovered his mistake (201—332). Next, Ajax himself comes forth from his tent, calling for his brother Teucer, and declaring that his only relief will be in suicide. On the entreaty of Tecmessa and the Chorus he (650) pretends to change his mind, and goes out as if (654) to propitiate the anger of the Gods (333—717). Just then a message comes in haste from Teucer, who had been absent, bidding them keep Ajax safe at home; because Chalcas the prophet had told him that if he went out evil awaited him (718—784). Tecmessa in alarm sends some to hasten Teucer's return, and others in opposite directions to look for Ajax (785—814).

The scene changes to a desert spot, where Ajax is seen; and after a beautiful soliloquy kills himself by falling on his sword (815—865). Soon after, the searching parties of the Chorus come in; and Tecmessa discovers the body. In the midst of their laments Teucer arrives (974); and soon after Menelaus (1047); and then Agamemnon (1226), who wishes to prevent Ajax from receiving the rites of burial, but is nobly opposed by Ulysses (1318). The play ends with the preparations for the funeral.

Ajax is said to have been buried on the shore of Rhœteum: where Alexander the Great visited his tomb, and paid him funeral honours.

Digitized by Google

ΑΙΑΣ.

ΑΘ. Ἀεὶ μέν, ὦ παῖ Λαρτίου, δέδορκά σε
πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον·
καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικαῖς ὁρῶ
Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει,
πάλαι κυνηγετοῦντα καὶ μετρούμενον 5
ἴχνη τὰ κείνου νεοχάραχθ', ὅπως ἴδῃς
εἴτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον. εὖ δέ σ' ἐκφέρει
κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὔρινος βάσις.
ἔνδον γὰρ ἀνὴρ ἄρτι τυγχάνει, κάρα
στάζων ἱδρῶτι καὶ χέρας ξιφοκτόνους. 10
καί σ' οὐδὲν εἴσω τῆσδε παπταίνειν πύλης
ἔτ' ἔργον ἐστὶν, ἐννέπειν δ' ὅτου χάριν
σπουδὴν ἔθου τήνδ', ὡς παρ' εἰδυίας μάθῃς.
ΟΔ. ὦ φθέγμ' Ἀθάνας φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
ὡς εὐμαθές σου, κἂν ἄποπτος ᾖς ὅμως, 15
φώνημ' ἀκούω καὶ ξυναρπάζω φρενὶ
χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς.
καὶ νῦν ἐπέγνως εὖ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ
βάσιν κυκλοῦντ', Αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ.
κεῖνον γὰρ, οὐδέν' ἄλλον, ἰχνεύω πάλαι. 20
νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε πρᾶγος ἄσκοπον
ἔχει περάνας, εἴπερ εἴργασται τάδε·
ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανὲς, ἀλλ' ἀλώμεθα·

Digitized by Google

κἀγὼ 'θελοντὴς τῷδ' ὑπεζύγην πόνῳ.
ἐφθαρμένας γὰρ ἀρτίως εὑρίσκομεν 25
λείας ἁπάσας καὶ κατηναρισμένας
ἐκ χειρὸς αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις.
τήνδ' οὖν ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει.
καί μοί τις ὀπτὴρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον
πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ ξίφει 30
φράζει τε κἀδήλωσεν· εὐθέως δ' ἐγὼ
κατ' ἴχνος ᾄσσω, καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι,
τὰ δ' ἐκπέπληγμαι, κοὐκ ἔχω μαθεῖν ὅτου.
καιρὸν δ' ἐφήκεις· πάντα γὰρ τά τ' οὖν πάρος
τά τ' εἰσέπειτα σῇ κυβερνῶμαι χερί. 35
ΑΘ. ἔγνων, Ὀδυσσεῦ, καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην
τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυναγίᾳ.
ΟΔ. ἦ καί, φίλη δέσποινα, πρὸς καιρὸν πονῶ;
ΑΘ. ὡς ἔστιν ἀνδρὸς τοῦδε τἄργα ταῦτά σοι.
ΟΔ. καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον ὧδ' ἧξεν χέρα; 40
ΑΘ. χόλῳ βαρυνθεὶς τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων.
ΟΔ. τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν;
ΑΘ. δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ.
ΟΔ. ἦ καὶ τὸ βούλευμ' ὡς ἐπ' Ἀργείοις τόδ' ἦν;
ΑΘ. κἂν ἐξέπραξεν εἰ κατημέλησ' ἐγώ. 45
ΟΔ. ποίαισι τόλμαις ταῖσδε καὶ φρενῶν θράσει;
ΑΘ. νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς δόλιος ὁρμᾶται μόνος.
ΟΔ. ἦ καὶ παρέστη κἀπὶ τέρμ' ἀφίκετο;
ΑΘ. καὶ δὴ 'πὶ δισσαῖς ἦν στρατηγίσιν πύλαις.
ΟΔ. καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου; 50
ΑΘ. ἐγώ σφ' ἀπείργω, δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι
γνώμας βαλοῦσα, τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς,
καὶ πρός τε ποίμνας ἐκτρέπω σύμμικτά τε
λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα·

Digitized by Google

ἔνθ' ἐσπεσὼν ἔκειρε πολύκερων φόνον 55
κύκλῳ ῥαχίζων· κἀδόκει μὲν ἔσθ' ὅτε
δισσοὺς Ἀτρείδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων,
ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπίτνων στρατηλατῶν.
ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις
ὤτρυνον, εἰσέβαλλον εἰς ἔρκη κακά. 60
κἄπειτ' ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν πόνου,
τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν·
ποίμνας τε πάσας ἐς δόμους κομίζεται,
ὡς ἄνδρας, οὐχ ὡς εὔκερων ἄγραν ἔχων.
καὶ νῦν κατ' οἴκους συνδέτους αἰκίζεται. 65
δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον,
ὡς πᾶσιν Ἀργείοισιν εἰσιδὼν θροῇς.
θαρσῶν δὲ μίμνε μηδὲ συμφορὰν δέχου
τὸν ἄνδρ'· ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφους
αὐγὰς ἀπείρξω σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν. 70
οὗτος, σὲ τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας
δεσμοῖς ἀπευθύνοντα προσμολεῖν καλῶ·
Αἴαντα φωνῶ· στεῖχε δωμάτων πάρος.

ΟΔ. τί δρᾷς, Ἀθάνα; μηδαμῶς σφ' ἔξω κάλει.
ΑΘ. οὐ σίγ' ἀνέξει μηδὲ δειλίαν ἀρεῖς; 75
ΟΔ. μὴ πρὸς θεῶν· ἀλλ' ἔνδον ἀρκείτω μένων.
ΑΘ. τί μὴ γένηται; πρόσθεν οὐκ ἀνὴρ ὅδ' ἦν;
ΟΔ. ἐχθρός γε τῷδε τἀνδρὶ καὶ τανῦν ἔτι.
ΑΘ. οὔκουν γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθροὺς γελᾶν;
ΟΔ. ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον ἐν δόμοις μένειν. 80
ΑΘ. μεμηνότ' ἄνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς ἰδεῖν;
ΟΔ. φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνῳ.
ΑΘ. ἀλλ' οὐδὲ νῦν σε μὴ παρόντ' ἴδῃ πέλας.
ΟΔ. πῶς, εἴπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὁρᾷ;
ΑΘ. ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα. 85

Digitized by Google

ΟΔ. γένοιτο μέντἂν πᾶν, θεοῦ τεχνωμένου.
ΑΘ. σίγα νυν ἑστὼς καὶ μέν' ὡς κυρεῖς ἔχων.
ΟΔ. μένοιμ' ἄν· ἤθελον δ' ἂν ἐκτὸς ὢν τυχεῖν.
ΑΘ. ὦ οὗτος, Αἴας, δεύτερόν σε προσκαλῶ.
τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπει τῆς ξυμμάχου; 90
ΑΙ. ὦ χαῖρ' Ἀθάνα, χαῖρε Διογενὲς τέκνον,
ὡς εὖ παρέστης· καί σε παγχρύσοις ἐγὼ
στέψω λαφύροις τῆσδε τῆς ἄγρας χάριν.
ΑΘ. καλῶς ἔλεξας. ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φράσον,
ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῷ; 95
ΑΙ. κόμπος πάρεστι κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.
ΑΘ. ἦ καὶ πρὸς Ἀτρείδαισιν ᾔχμασας χέρα;
ΑΙ. ὥστ' οὔποτ' Αἴανθ' οἵδ' ἀτιμάσουσ' ἔτι.
ΑΘ. τεθνᾶσιν ἄνδρες, ὡς το σὸν ξυνῆκ' ἐγώ.
ΑΙ. θανόντες ἤδη τἄμ' ἀφαιρείσθων ὅπλα. 100
ΑΘ. εἶεν, τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου,
ποῦ σοι τύχης ἕστηκεν; ἢ πέφευγέ σε;
ΑΙ. ἦ τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου;
ΑΘ. ἔγωγ'· Ὀδυσσῆ τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω.
ΑΙ. ἥδιστος, ὦ δέσποινα, δεσμώτης ἔσω 105
θαρεῖ· θανεῖν γὰρ αὐτὸν οὔ τί πω θέλω.
ΑΘ. πρὶν ἂν τί δράσῃς ἢ τί κερδάνῃς πλέον;
ΑΙ. πρὶν ἂν δεθεὶς πρὸς κίον' ἑρκείου στέγης
ΑΘ. τί δῆτα τὸν δύστηνον ἐργάσει κακόν;
ΑΙ. μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθεὶς θάνῃ. 110
ΑΘ. μὴ δῆτα τὸν δύστηνον ὧδέ γ' αἰκίσῃ.
ΑΙ. χαίρειν, Ἀθάνα, τἄλλ' ἐγώ σ' ἐφίεμαι·
κεῖνος δὲ τίσει τήνδε κοὐκ ἄλλην δίκην.
ΑΘ. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τέρψις ἥδε σοι τὸ δρᾶν,
χρῶ χειρὶ, φείδου μηδὲν ὧνπερ ἐννοεῖς. 115
ΑΙ. χωρῶ πρὸς ἔργον· τοῦτό σοι δ' ἐφίεμαι,

Digitized by Google

τοιάνδ' ἀεί μοι ξύμμαχον παρεστάναι.
ΑΘ. ὁρᾷς, Ὀδυσσεῦ, τὴν θεῶν ἰσχὺν ὅση;
τούτου τίς ἄν σοι τἀνδρὸς ἢ προνούστερος,
ἢ δρᾶν ἀμείνων ηὑρέθη τὰ καίρια; 120
ΟΔ. ἐγὼ μὲν οὐδέν' οἶδ'· ἐποικτείρω δέ νιν
δύστηνον ἔμπας, καίπερ ὄντα δυσμενῆ,
ὁθούνεκ' ἄτῃ συγκατέζευκται κακῇ,
οὐδὲν τὸ τούτου μᾶλλον ἢ τοὐμὸν σκοπῶν.
ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν 125
εἴδωλ' ὅσοιπερ ζῶμεν ἢ κούφην σκιάν.
ΑΘ. τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν ὑπέρκοπον
μηδέν ποτ' εἴπῃς αὐτὸς ἐς θεοὺς ἔπος,
μηδ' ὄγκον ἄρῃ μηδέν', εἴ τινος πλέον
ἢ χειρὶ βρίθεις ἢ μακροῦ πλούτου βάθει. 130
ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν
ἅπαντα τἀνθρώπεια· τοὺς δὲ σώφρονας
θεοὶ φιλοῦσι καὶ στυγοῦσι τοὺς κακούς.
ΧΟ. Τελαμώνιε παῖ, τῆς ἀμφιρύτου
Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλου, 135
σὲ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω·
σὲ δ' ὅταν πληγὴ Διὸς ἢ ζαμενὴς
λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῇ,
μέγαν ὄκνον ἔχω καὶ πεφόβημαι
πτηνῆς ὡς ὄμμα πελείας. 140
ὡς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτὸς
μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς
ἐπὶ δυσκλείᾳ, σὲ τὸν ἱππομανῆ
λειμῶν' ἐπιβάντ' ὀλέσαι Δαναῶν
βοτὰ καὶ λείαν, 145
ἥπερ δορίληπτος ἔτ' ἦν λοιπή,
κτείνοντ' αἴθωνι σιδήρῳ.

Digitized by Google

τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων
εἰς ὦτα φέρει πᾶσιν Ὀδυσσεὺς,
καὶ σφόδρα πείθει. περὶ γὰρ σοῦ νῦν 150
εὔπιστα λέγει, καὶ πᾶς ὁ κλύων
τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον
τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων.
τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἱεὶς
οὐκ ἂν ἁμάρτοι· κατὰ δ' ἄν τις ἐμοῦ 155
τοιαῦτα λέγων οὐκ ἂν πείθοι.
πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει.
καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς
σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται·
μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς ἄριστ' ἂν 160
καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων.
ἀλλ' οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους
τούτων γνώμας προδιδάσκειν.
ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβεῖ
χἠμεῖς οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ' 165
ἀπαλέξασθαι σοῦ χωρὶς, ἄναξ.
ἀλλ' ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέδραν,
παταγοῦσιν ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι·
μέγαν αἰγυπιὸν δ' ὑποδείσαντες
τάχ' ἂν ἐξαίφνης, εἰ σὺ φανείης, 170
σιγῇ πτήξειαν ἄφωνοι.
ἦ ῥά σε Ταυροπόλα Διὸς Ἄρτεμις,
ὦ μεγάλα φάτις, ὦ
μᾶτερ αἰσχύνας ἐμᾶς,
ὥρμασε πανδάμους ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας, 175
ἤ πού τινος νίκας ἀκάρπωτον χάριν,
ἤ ῥα κλυτῶν ἐνάρων
ψευσθεῖσ', ἀδώροις εἴτ' ἐλαφηβολίαις;

Digitized by Google

ἢ χαλκοθώραξ ἢ τιν' Ἐνυάλιος
μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορὸς ἐννυχίοις 180
μαχαναῖς ἐτίσατο λώβαν ;
οὔ ποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερὰ, 183
παῖ Τελαμῶνος, ἔβας
τόσσον ἐν ποίμναις πίτνων· 185
ἥκοι γὰρ ἂν θεία νόσος· ἀλλ' ἀπερύκοι
καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ Φοῖβος Ἀργείων φάτιν·
εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι
κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλῆς,
ἢ τᾶς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς, 190
μὴ μή μ', ἄναξ, ἔθ' ὧδ' ἐφάλοις κλισίαις
ὄμμ' ἔχων κακὰν φάτιν ἄρῃ. 193
ἀλλ' ἄνα ἐξ ἑδράνων, ὅπου μακραίωνι
στηρίζει ποτὲ τᾷδ' ἀγωνίῳ σχολᾷ 195
ἅταν οὐρανίαν φλέγων. ἐχθρῶν δ' ὕβρις
ἀτάρβητος ὁρμᾶται
ἐν εὐανέμοις βάσσαις,
ἁπάντων καχαζόντων
γλώσσαις βαρυαλγήτως·
ἐμοὶ δ' ἄχος ἕστακεν. 200

ΤΕ. ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Αἴαντος,
γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθειδῶν,
ἔχομεν στοναχὰς οἱ κηδόμενοι
τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν οἴκου.
νῦν γὰρ ὁ δεινὸς μέγας ὠμοκρατὴς 205
Αἴας θολερῷ
κεῖται χειμῶνι νοσήσας.

ΧΘ. τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἠρεμίας
νὺξ ἥδε βάρος ;
παῖ τοῦ Φρυγίοιο Τελεύταντος, 210

Digitized by Google

λέγ', ἐπεί σε λέχος δουριάλωτον
στέρξας ἀνέχει θούριος Αἴας·
ὥστ' οὐκ ἂν ἄϊδρις ὑπείποις.

ΤΕ. πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄρρητον;
θανάτῳ γὰρ ἴσον πάθος ἐκπεύσει. 215
μανίᾳ γὰρ ἁλοὺς ἡμὶν ὁ κλεινὸς
νύκτερος Αἴας ἀπελωβήθη.
τοιαῦτ' ἂν ἴδοις σκηνῆς ἔνδον
χειροδάϊκτα σφάγι' αἱμοβαφῆ,
κείνου χρηστήρια τἀνδρός. 220

ΧΟ. οἵαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἴθονος ἀγγελίαν ἄτλατον
οὐδὲ φευκτὰν,
τῶν μεγάλων Δαναῶν ὕπο κληζομέναν, 225
τὰν ὁ μέγας μῦθος ἀέξει.
οἴμοι φοβοῦμαι τὸ προσέρπον. περίφαντος ἀνὴρ
θανεῖται, παραπλήκτῳ χερὶ συγκατακτὰς 230
κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ καὶ βοτῆρας ἱπποκόμας.

ΤΕ. ὤμοι· κεῖθεν κεῖθεν ἄρ' ἡμῖν 233
δεσμῶτιν ἄγων ἦλυθε ποίμναν·
ὧν τὴν μὲν ἔσω 'σφαζ' ἐπὶ γαίας, 235
τὰ δὲ πλευροκοπῶν δίχ' ἀνερρήγνυ.
δύο δ' ἀργίποδας κριοὺς ἀνελὼν
τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν
ῥίπτει θερίσας, τὸν δ' ὀρθὸν ἄνω
κίονι δήσας 240
μέγαν ἱπποδέτην ῥυτῆρα λαβὼν
παίει λιγυρᾷ μάστιγι διπλῇ,
κακὰ δεννάζων ῥήμαθ', ἃ δαίμων
κοὐδεὶς ἀνδρῶν ἐδίδαξεν.

ΧΟ. ὥρα τιν' ἤδη κάρα καλύμμασι κρυψάμενον ποδοῖν
κλοπὰν ἀρέσθαι, 245

Digitized by Google

ἢ θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἑζόμενον
ποντοπόρῳ ναῒ μεθεῖναι. 250
τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς δικρατεῖς Ἀτρεῖδαι
καθ' ἡμῶν· πεφόβημαι λιθόλευστον Ἄρη
ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπεὶς, τὸν αἰσ' ἄπλατος
ἴσχει. 255
ΤΕ. οὐκ ἔτι. λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπᾶς 257
ᾄξας ὀξὺς νότος ὡς λήγει.
καὶ νῦν φρόνιμος νέον ἄλγος ἔχει.
τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη, 260
μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος,
μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει.
ΧΟ. ἀλλ' εἰ πέπαυται, κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ.
φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος.
ΤΕ. πότερα δ' ἂν, εἰ νέμοι τις αἵρεσιν, λάβοις, 265
φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἡδονὰς ἔχειν,
ἢ κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνών;
ΧΟ. τό τοι διπλάζον, ὦ γύναι, μεῖζον κακόν.
ΤΕ. ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντες ἀτώμεσθα νῦν.
ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἔλεξας; οὐ κάτοιδ' ὅπως λέγεις. 270
ΤΕ. ἀνὴρ ἐκεῖνος, ἡνίκ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ,
αὐτὸς μὲν ἥδεθ' οἷσιν εἶχετ' ἐν κακοῖς,
ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας ἠνία ξυνών·
νῦν δ' ὡς ἔληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου,
κεῖνός τε λύπῃ πᾶς ἐλήλαται κακῇ 275
ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἧσσον ἢ πάρος.
ἆρ' ἔστι ταῦτα δὶς τόσ' ἐξ ἁπλῶν κακά;
ΧΟ. ξύμφημι δή σοι καὶ δέδοικα μὴ 'κ θεοῦ
πληγή τις ἥκῃ. πῶς γὰρ, εἰ πεπαυμένος
μηδέν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται; 280
ΤΕ. ὡς ὧδ' ἐχόντων τῶνδ' ἐπίστασθαί σε χρή.

Digitized by Google

ΧΟ. τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο;
δήλωσον ἡμῖν τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας.
ΤΕ. ἅπαν μαθήσει τοὔργον, ὡς κοινωνὸς ὤν.
κεῖνος γὰρ ἄκρας νυκτὸς, ἡνίχ' ἕσπεροι 285
λαμπτῆρες οὐκέτ' ἦθον, ἄμφηκες λαβὼν
ἐμαίετ' ἔγχος ἐξόδους ἕρπειν κενάς.
κἀγὼ 'πιπλήσσω καὶ λέγω, τί χρῆμα δρᾷς,
Αἴας; τί τήνδ' ἄκλητος οὔθ' ὑπ' ἀγγέλων
κληθεὶς ἀφορμᾷς πεῖραν οὔτε του κλύων 290
σάλπιγγος; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὕδει στρατός.
ὁ δ' εἶπε πρός με βαί', ἀεὶ δ' ὑμνούμενα·
γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.
κἀγὼ μαθοῦσ' ἔληξ', ὁ δ' ἐσσύθη μόνος.
καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν πάθας· 295
ἔσω δ' ἐσῆλθε συνδέτους ἄγων ὁμοῦ
ταύρους, κύνας βοτῆρας, εὔερόν τ' ἄγραν.
καὶ τοὺς μὲν ηὐχένιζε, τοὺς δ' ἄνω τρέπων
ἔσφαζε κἀρράχιζε, τοὺς δὲ δεσμίους
ἠκίζεθ' ὥστε φῶτας ἐν ποίμναις πίτνων. 300
τέλος δ' ὑπᾴξας διὰ θυρῶν σκιᾷ τινὶ
λόγους ἀνέσπα τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κάτα,
τοὺς δ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖ, συντιθεὶς γέλων πολύν,
ὅσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰών·
κἄπειτ' ἐπᾴξας αὖθις ἐς δόμους πάλιν 305
ἔμφρων μόλις πως ξὺν χρόνῳ καθίσταται,
καὶ πλῆρες ἄτης ὡς διοπτεύει στέγος,
παίσας κάρα 'θώϋξεν· ἐν δ' ἐρειπίοις
νεκρῶν ἐρειφθεὶς ἕζετ' ἀρνείου φόνου,
κόμην ἀπρὶξ ὄνυξι συλλαβὼν χερί. 310
καὶ τὸν μὲν ἧστο πλεῖστον ἄφθογγος χρόνον·
ἔπειτ' ἐμοὶ τὰ δεῖν' ἐπηπείλησ' ἔπη,

Digitized by Google

εἰ μὴ φανοίην πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος,
κἀνήρετ' ἐν τῷ πράγματος κυροῖ ποτέ.
κἀγώ, φίλοι, θείσασα τοὐξειργασμένον 315
ἔλεξα πᾶν ὅσονπερ ἐξηπιστάμην.
ὁ δ' εὐθὺς ἐξῴμωξεν οἰμωγὰς λυγρὰς,
ἃς οὔποτ' αὐτοῦ πρόσθεν εἰσήκουσ' ἐγώ.
πρὸς γὰρ κακοῦ τε καὶ βαρυψύχου γόους
τοιούσδ' ἀεί ποτ' ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν· 320
ἀλλ' ἀψόφητος ὀξέων κωκυμάτων
ὑπεστέναζε ταῦρος ὡς βρυχώμενος.
νῦν δ' ἐν τοιᾷδε κείμενος κακῇ τύχῃ
ἄσιτος ἀνὴρ, ἄποτος, ἐν μέσοις βοτοῖς
σιδηροκμῆσιν ἥσυχος θακεῖ πεσών. 325
καὶ δῆλός ἐστιν ὥς τι δρασείων κακόν.
τοιαῦτα γάρ πως καὶ λέγει κὠδύρεται.
ἀλλ', ὦ φίλοι, τούτων γὰρ οὕνεκ' ἐστάλην,
ἀρήξατ' εἰσελθόντες, εἰ δύνασθέ τι.
φίλων γὰρ οἱ τοιοίδε νικῶνται λόγοις. 330

ΧΟ. Τέκμησσα δεινὰ παῖ Τελεύταντος λέγεις
ἡμῖν, τὸν ἄνδρα διαπεφοιβάσθαι κακοῖς.

ΑΙ. ἰώ μοί μοι.

ΤΕ. τάχ', ὡς ἔοικε, μᾶλλον· ἢ οὐκ ἠκούσατε
Αἴαντος οἵαν τήνδε θωΰσσει βοήν; 335

ΑΙ. ἰώ μοί μοι.

ΧΟ. ἀνὴρ ἔοικεν ἢ νοσεῖν, ἢ τοῖς πάλαι
νοσήμασι ξυνοῦσι λυπεῖσθαι παρών.

ΑΙ. ἰὼ παῖ παῖ.

ΤΕ. ὤμοι τάλαιν'· Εὐρύσακες, ἀμφὶ σοὶ βοᾷ. 340
τί ποτε μενοινᾷ; ποῦ ποτ' εἶ; τάλαιν' ἐγώ.

ΑΙ. Τεῦκρον καλῶ. ποῦ Τεῦκρος; ἢ τὸν εἰσαεὶ
λεηλατήσει χρόνον; ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

Digitized by Google

ΧΟ. ἀνὴρ φρονεῖν ἔοικεν. ἀλλ' ἀνοίγετε.
τάχ' ἄν τιν' αἰδῶ κἀπ' ἐμοὶ βλέψας λάβοι. 345
ΤΕ. ἰδοὺ, διοίγω· προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι
τὰ τοῦδε πράγη, καὐτὸς ὡς ἔχων κυρεῖ.
ΑΙ. ἰὼ φίλοι ναυβάται, μόνοι ἐμῶν φίλων 348
μόνοι ἔτ' ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ, 350
ἴδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης
ἀμφίδρομον κυκλεῖται.
ΧΟ. οἴμ' ὡς ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν.
δηλοῖ δὲ τοὔργον ὡς ἀφροντίστως ἔχει. 355
ΑΙ. ἰὼ γένος ναΐας ἀρωγὸν τέχνας,
ὃς ἁλίον ἔβας ἑλίσσων πλάταν,
σέ τοι σέ τοι μόνον δέδορκα πημονῶν ἔτ' ἄρκος ὄντ'.
ἀλλά με συνδάϊξον. 361
ΧΟ. εὔφημα φώνει· μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς
ἄκος πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.
ΑΙ. ὁρᾶς τὸν θρασὺν, τὸν εὐκάρδιον,
τὸν ἐν δαΐοις ἄτρεστον μάχαις, 365
ἐν ἀφόβοις με θηρσὶ δεινὸν χέρας;
οἴμοι γελωτος, οἷον ὑβρίσθην ἄρα.
ΤΕ. μὴ, δέσποτ' Αἴας, λίσσομαί σ', αὔδα τάδε.
ΑΙ. οὐκ ἐκτός; οὐκ ἄψορρον ἐκνεμεῖ πόδα;
αἰαῖ αἰαῖ. 370
ΧΟ. ὦ πρὸς θεῶν ὕπεικε καὶ φρόνησον εὖ.
ΑΙ. ὦ δύσμορος, ὃς χερὶ μὲν μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας,
ἐν δ' ἑλίκεσσι βουσὶ καὶ κλυτοῖς πεσὼν αἰπολίοις
ἐρεμνὸν αἷμ' ἔδευσα. 376
ΧΟ. τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις;
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν.
ΑΙ. ἰὼ πάνθ' ὁρῶν, ἁπάντων τ' ἀεὶ
κακῶν ὄργανον, τέκνον Λαρτίου, 380

Digitized by Google

κακοπινέστατόν τ' ἄλημα στρατοῦ,
ἦ που πολὺν γέλωθ' ὑφ' ἡδονῆς ἄγεις.
ΧΟ. ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κὠδύρεται.
ΑΙ. ἴδοιμι μήν νιν, καίπερ ὧδ' ἀτώμενος.
ἰώ μοί μοι. 385
ΤΕ. μηδὲν μέγ' εἴπῃς. οὐχ ὁρᾷς ἵν' εἶ κακοῦ;
ΑΙ. ὦ Ζεῦ, προγόνων προπάτωρ, πῶς ἂν τὸν αἱμυλώτατον,
ἐχθρὸν ἄλημα, τούς τε δισσάρχας ὀλέσσας βασιλῆς,
τέλος θάνοιμι καὐτός. 391
ΤΕ. ὅταν κατεύχῃ ταῦθ', ὁμοῦ κἀμοὶ θανεῖν
εὔχου· τί γὰρ δεῖ ζῆν με σοῦ τεθνηκότος;
ΑΙ. ἰὼ σκότος, ἐμὸν φάος, 394
ἔρεβος ὦ φαεννότατον, ὡς ἐμοί,
ἕλεσθ' ἕλεσθέ μ' οἰκήτορα,
ἕλεσθέ μ'· οὔτε γὰρ θεῶν γένος οὔθ' ἁμερίων
ἔτ' ἄξιος βλέπειν τιν' εἰς ὄνασιν ἀνθρώπων. 400
ἀλλά μ' ὁ Διὸς
ἀλκίμα θεὸς
ὀλέθρι' αἰκίζει.
ποῖ τις οὖν φύγῃ;
ποῖ μολὼν μενῶ;
εἰ τὰ μὲν φθίνει, φίλοι, τίσις δ' 405
ὁμοῦ πέλει, μώραις δ' ἄγραις προσκείμεθα,
πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἄν με
χειρὶ φονεύοι.
ΤΕ. ὦ δυστάλαινα, τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον 410
φωνεῖν, ἃ πρόσθεν οὗτος οὐκ ἔτλη ποτ' ἄν.
ΑΙ. ἰὼ πόροι ἁλίρροθοι
πάραλά τ' ἄντρα καὶ νέμος ἐπάκτιον,
πολὺν πολύν με δαρόν τε δὴ
κατείχετ' ἀμφὶ Τροίαν χρόνον· ἀλλ' οὐκ ἔτι μ', οὐκ

Digitized by Google

ἔτ' ἀμπνοὰς ἔχοντα· τοῦτό τις φρονῶν ἴστω. 416
ὦ Σκαμάνδριοι
γείτονες ῥοαὶ,
εὔφρονες Ἀργείοις 420
οὐκ ἔτ' ἄνδρα μὴ
τόνδ' ἴδητ', ἔπος
ἐξερέω μέγ', οἷον οὔτινα
Τροία στρατοῦ δέρχθη χθονὸς μολόντ' ἀπὸ 425
Ἑλλανίδος· τανῦν δ' ἄτιμος
ὧδε πρόκειμαι.

ΧΟ. οὗτοι σ' ἀπείργειν, οὐδ' ὅπως ἐῶ λέγειν
ἔχω, κακοῖς τοιοῖσδε συμπεπτωκότα.

ΑΙ. αἰαῖ· τίς ἄν ποτ' ᾤεθ' ὧδ' ἐπώνυμον 430
τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς;
νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δὶς αἰάζειν ἐμοὶ
καὶ τρίς· τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω·
ὅτου πατὴρ μὲν τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονὸς
τὰ πρῶτα καλλιστεῖ' ἀριστεύσας στρατοῦ 435
πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὔκλειαν φέρων.
ἐγὼ δ' ὁ κείνου παῖς, τὸν αὐτὸν ἐς τόπον
Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσονι σθένει,
οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς,
ἄτιμος Ἀργείοισιν ὧδ' ἀπόλλυμαι. 440
καίτοι τοσοῦτόν γ' ἐξεπίστασθαι δοκῶ,
εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὅπλων τῶν ὧν πέρι
κρίνειν ἔμελλε κράτος ἀριστείας τινὶ,
οὐκ ἄν τις αὔτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ.
νῦν δ' αὔτ' Ἀτρεῖδαι φωτὶ παντουργῷ φρένας 445
ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη.
κεἰ μὴ τόδ' ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοι
γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς, οὐκ ἄν ποτε

Digitized by Google

δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ὧδ' ἐψήφισαν.
νῦν δ' ἡ Διὸς γοργῶπις ἀδάματος θεὰ 450
ἤδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνοντ' ἐμὴν
ἔσφηλεν ἐμβαλοῦσα λυσσώδη νόσον,
ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἱμάξαι βοτοῖς·
κεῖνοι δ' ἐπεγγελῶσιν ἐκπεφευγότες,
ἐμοῦ μὲν οὐχ ἑκόντος· εἰ δέ τις θεῶν 455
βλάπτοι, φύγοι τἂν χὠ κακὸς τὸν κρείσσονα.
καὶ νῦν τί χρὴ δρᾶν; ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς
ἐχθαίρομαι, μισεῖ δέ μ' Ἑλλήνων στρατὸς,
ἔχθει δὲ Τροία πᾶσα καὶ πεδία τάδε.
πότερα πρὸς οἴκους, ναυλόχους λιπὼν ἕδρας 460
μόνους τ' Ἀτρείδας, πέλαγος Αἰγαῖον περῶ;
καὶ ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανεὶς
Τελαμῶνι; πῶς με τλήσεταί ποτ' εἰσιδεῖν
γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ,
ὧν αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν; 465
οὐκ ἔστι τοὔργον τλητόν. ἀλλὰ δῆτ' ἰὼν
πρὸς ἔρυμα Τρώων, ξυμπεσὼν μόνος μόνοις
καὶ δρῶν τι χρηστὸν, εἶτα λοίσθιον θάνω;
ἀλλ' ὧδέ γ' Ἀτρείδας ἂν εὐφράναιμί που.
οὐκ ἔστι ταῦτα. πεῖρά τις ζητητέα 470
τοιάδ' ἀφ' ἧς γέροντι δηλώσω πατρὶ
μή τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς.
αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χρῄζειν βίου,
κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται.
τί γὰρ παρ' ἦμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει 475
προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν;
οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν
ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.
ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν, ἢ καλῶς τεθνηκέναι

Digitized by Google

τὸν εὐγενῆ χρή. πάντ' ἀκήκοας λόγον. 480
ΧΟ. οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ' ὡς ὑπόβλητον λόγον,
Αἴας, ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός.
παῦσαί γε μέντοι καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις
γνώμης κρατῆσαι τάσδε φροντίδας μεθείς.
ΤΕ. ὦ δέσποτ' Αἴας, τῆς ἀναγκαίας τύχης 485
οὐκ ἔστιν οὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις κακόν.
ἐγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρὸς,
εἴπερ τινὸς σθένοντος ἐν πλούτῳ Φρυγῶν·
νῦν δ' εἰμὶ δούλη. θεοῖς γὰρ ὧδ' ἔδοξέ που
καὶ σῇ μάλιστα χειρί. τοιγαροῦν, ἐπεὶ 490
τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον, εὖ φρονῶ τὰ σά,
καί σ' ἀντιάζω πρός τ' ἐφεστίου Διὸς
εὐνῆς τε τῆς σῆς, ᾗ συνηλλάχθης ἐμοὶ,
μή μ' ἀξιώσῃς βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν
τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν, χειρίαν ἐφεὶς τινί. 495
ᾗ γὰρ θάνῃς σὺ καὶ τελευτήσας ἀφῇς,
ταύτῃ νόμιζε κἀμὲ τῇ τόθ' ἡμέρᾳ
βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὕπο
ξὺν παιδὶ τῷ σῷ δουλίαν ἕξειν τροφήν.
καί τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἐρεῖ 500
λόγοις ἰάπτων, ἴδετε τὴν ὁμευνέτιν
Αἴαντος, ὃς μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ,
οἵας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει.
τοιαῦτ' ἐρεῖ τις. κἀμὲ μὲν δαίμων ἑλᾷ,
σοὶ δ' αἰσχρὰ τἄπη ταῦτα καὶ τῷ σῷ γένει. 505
ἀλλ' αἴδεσαι μὲν πατέρα τὸν σὸν ἐν λυγρῷ
γήρᾳ προλείπων, αἴδεσαι δὲ μητέρα
πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον, ἥ σε πολλάκις
θεοῖς ἀρᾶται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν·
οἴκτειρε δ', ὦναξ, παῖδα τὸν σὸν, εἰ νέας 510

Digitized by Google

τροφῆς στερηθεὶς σοῦ διοίσεται μόνος
ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων, ὅσον κακὸν
κείνῳ τε κἀμοὶ τοῦθ', ὅταν θάνῃς, νεμεῖς.
ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔτ' ἐστὶν εἰς ὅ τι βλέπω
πλὴν σοῦ. σὺ γάρ μοι πατρίδ' ἤστωσας δόρει, 515
καὶ μητέρ' ἄλλη μοῖρα τὸν φύσαντά τε
καθεῖλεν Ἅιδου θανασίμους οἰκήτορας.
τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατρίς;
τίς πλοῦτος; ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώζομαι.
ἀλλ' ἴσχε κἀμοῦ μνῆστιν. ἀνδρί τοι χρεὼν 520
μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἴ τί που πάθοι.
χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί·
ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆστις εὖ πεπονθότος,
οὐκ ἂν γένοιτ' ἔθ' οὗτος εὐγενὴς ἀνήρ.

ΧΟ. Αἴας, ἔχειν σ' ἂν οἶκτον ὡς κἀγὼ φρενὶ 525
θέλοιμ' ἄν· αἰνοίης γὰρ ἂν τὰ τῆσδ' ἔπη.

ΑΙ. καὶ κάρτ' ἐπαίνου τεύξεται πρὸς γοῦν ἐμοῦ,
ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν.

ΤΕ. ἀλλ', ὦ φίλ' Αἴας, πάντ' ἔγωγε πείσομαι.

ΑΙ. κόμιζέ νύν μοι παῖδα τὸν ἐμόν, ὡς ἴδω. 530

ΤΕ. καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην.

ΑΙ. ἐν τοῖσδε τοῖς κακοῖσιν, ἢ τί μοι λέγεις;

ΤΕ. μὴ σοί γέ που δύστηνος ἀντήσας θάνοι.

ΑΙ. πρέπον γέ τἂν ἦν δαίμονος τοὐμοῦ τόδε.

ΤΕ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ 'φύλαξα τοῦτό γ' ἀρκέσαι. 535

ΑΙ. ἐπῄνεσ' ἔργον καὶ πρόνοιαν ἣν ἔθου.

ΤΕ. τί δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε;

ΑΙ. δός μοι προσειπεῖν αὐτὸν ἐμφανῆ τ' ἰδεῖν.

ΤΕ. καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοις φυλάσσεται.

ΑΙ. τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν; 540

ΤΕ. ὦ παῖ, πατὴρ καλεῖ σε. δεῦρο προσπόλων

Digitized by Google

ἄγ' αὐτὸν ὅσπερ χερσὶν εὐθύνων κυρεῖς.
ΑΙ. ἕρποντι φωνεῖς, ἢ λελειμμένῳ λόγων;
ΤΕ. καὶ δὴ κομίζει προσπόλων ὅδ' ἐγγύθεν.
ΑΙ. αἶρ' αὐτὸν, αἶρε δεῦρο. ταρβήσει γὰρ οὐ 545
νεοσφαγῆ που τόνδε προσλεύσσων φόνον,
εἴπερ δικαίως ἔστ' ἐμὸς τὰ πατρόθεν.
ἀλλ' αὐτίκ' ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς
δεῖ πωλοδαμνεῖν κἀξομοιοῦσθαι φύσιν.
ὦ παῖ, γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος, 550
τὰ δ' ἄλλ' ὅμοιος· καὶ γένοι' ἂν οὐ κακός.
καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλοῦν ἔχω,
ὁθούνεκ' οὐδὲν τῶνδ' ἐπαισθάνει κακῶν.
ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιστος βίος,
[τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν.]
ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθῃς. 555
ὅταν δ' ἵκῃ πρὸς τοῦτο, δεῖ σ' ὅπως πατρὸς
δείξεις ἐν ἐχθροῖς οἷος ἐξ οἵου 'τράφης.
τέως δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκου, νέαν
ψυχὴν ἀτάλλων, μητρὶ τῇδε χαρμονήν.
οὗτοι σ' Ἀχαιῶν, οἶδα, μή τις ὑβρίσῃ 560
στυγναῖσι λώβαις, οὐδὲ χωρὶς ὄντ' ἐμοῦ.
τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφί σοι
λείψω τροφῆς ἄοκνον ἔμπα, κεἰ τανῦν
τηλωπὸς οἰχνεῖ, δυσμενῶν θήραν ἔχων.
ἀλλ', ἄνδρες ἀσπιστῆρες, ἐνάλιος λεὼς, 565
ὑμῖν τε κοινὴν τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν,
κείνῳ τ' ἐμὴν ἀγγεῖλατ' ἐντολὴν, ὅπως
τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμους ἐμοὺς ἄγων
Τελαμῶνι δείξει μητρί τ', Ἐρίβοιαν λέγω,
ὥς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰσαεί. 570
[μέχρις οὗ μυχοὺς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ.]

Digitized by Google

καὶ τἀμὰ τεύχη μήτ' ἀγωνάρχαι τινὲς
θήσουσ' Ἀχαιοῖς μήθ' ὁ λυμεὼν ἐμός.
ἀλλ' αὐτό μοι σύ, παῖ, λαβὼν ἐπώνυμον,
Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυρράφου στρέφων 575
πόρπακος ἑπτάβοιον ἄρρηκτον σάκος·
τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοίν' ἐμοὶ τεθάψεται.
ἀλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου,
καὶ δῶμα πάκτου, μηδ' ἐπισκήνους γόους
δάκρυε. κάρτα τοι φιλοίκτιστον γυνή. 580
πύκαζε θᾶσσον. οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ
θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι.

ΧΟ. δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν.
οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη

ΤΕ. ὦ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρασείεις φρενί; 585

ΑΙ. μὴ κρῖνε, μὴ 'ξέταζε. σωφρονεῖν καλόν.

ΤΕ. οἴμ' ὡς ἀθυμῶ· καί σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου
καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ.

ΑΙ. ἄγαν γε λυπεῖς. οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς
ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἴμ' ὀφειλέτης ἔτι; 590

ΤΕ. εὔφημα φώνει.

ΑΙ. τοῖς ἀκούουσιν λέγε.

ΤΕ. σὺ δ' οὐχὶ πείσει;

ΑΙ. πόλλ' ἄγαν ἤδη θροεῖς.

ΤΕ. ταρβῶ γάρ, ὦναξ.

ΑΙ. οὐ ξυνέρξεθ' ὡς τάχος;

ΤΕ. πρὸς θεῶν, μαλάσσου.

ΑΙ. μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν,
εἰ τοὐμὸν ἦθος ἄρτι παιδεύειν νοεῖς. 595

ΧΟ. ὦ κλεινὰ Σαλαμὶς, σὺ μέν που
ναίεις ἁλίπλακτος, εὐδαίμων,
πᾶσιν περίφαντος ἀεί·

Digitized by Google

ἐγὼ δ' ὁ τλάμων παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος 600
Ἰδαῖα μίμνω λειμώνι' ἄποινα, μηνῶν
ἀνήριθμος αἰὲν εὐνώμᾳ
χρόνῳ τρυχόμενος, 605
κακὰν ἐλπίδ' ἔχων
ἔτι μέ ποτ' ἀνύσειν
τὸν ἀπότροπον ἀΐδηλον ἍΙιδαν.
καί μοι δυσθεράπευτος Αἴας
ξύνεστιν ἔφεδρος, ὤμοι μοι, 610
θείᾳ μανίᾳ ξύναυλος·
ὃν ἐξεπέμψω πρὶν δή ποτε θουρίῳ
κρατοῦντ' ἐν Ἄρει· νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβώτας
φίλοις μέγα πένθος ηὕρηται. 615
τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροῖν
μεγίστας ἀρετᾶς
ἄφιλα παρ' ἀφίλοις 620
ἔπεσ' ἔπεσε μελέοις Ἀτρείδαις.
ἦ που παλαιᾷ μὲν ἔντροφος ἁμέρᾳ, 622
λευκῷ δὲ γήρᾳ μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦντα 625
φρενομώρως ἀκούσῃ,
αἴλινον αἴλινον
οὐδ' οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς
ἥσει δύσμορος, ἀλλ' ὀξυτόνους μὲν ᾠδὰς 630
θρηνήσει, χερόπληκτοι δ'
ἐν στέρνοισι πεσοῦνται
δοῦποι καὶ πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας.
κρείσσων παρ' ἍΙιδᾳ κεύθων ὁ νοσῶν μάταν,
ὃς ἐκ πατρῴας ἥκων γενεᾶς ἄριστος 636
πολυπόνων Ἀχαιῶν,
οὐκ ἔτι συντρόφοις
ὀργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὁμιλεῖ. 640

Digitized by Google

ὦ τλᾶμον πάτερ, οἷαν σε μένει πυθέσθαι
παιδὸς δύσφορον ἄταν,
ἂν οὔπω τις ἔθρεψεν
αἰὼν Αἰακιδᾶν ἄτερθε τοῦδε. 645

ΑΙ. ἄπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος
φύει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται·
κοὐκ ἔστ' ἄελπτον οὐδέν, ἀλλ' ἁλίσκεται
χὠ δεινὸς ὅρκος χαὶ περισκελεῖς φρένες.
κἀγὼ γὰρ, ὃς τὰ δείν' ἐκαρτέρουν τότε, 650
βαφῇ σίδηρος ὡς ἐθηλύνθην στόμα
πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός· οἰκτείρω δέ νιν
χήραν παρ' ἐχθροῖς παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπεῖν.
ἀλλ' εἶμι πρός τε λουτρὰ καὶ παρακτίους
λειμῶνας, ὡς ἂν λύμαθ' ἁγνίσας ἐμὰ 655
μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλύξωμαι θεᾶς·
μολών τε χῶρον ἔνθ' ἂν ἀστιβῆ κίχω
κρύψω τόδ' ἔγχος τοὐμὸν, ἔχθιστον βελῶν,
γαίας ὀρύξας ἔνθα μή τις ὄψεται·
ἀλλ' αὐτὸ νὺξ Ἅιδης τε σωζόντων κάτω. 660
ἐγὼ γὰρ ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην
παρ' Ἕκτορος δώρημα δυσμενεστάτου,
οὔπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα.
ἀλλ' ἔστ' ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία,
ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα. 665
τοιγὰρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς
εἴκειν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβειν.
ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον. τί μή;
καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα
τιμαῖς ὑπείκει· τοῦτο μὲν νιφοστιβεῖς 670
χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει·
ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς κύκλος

Digitized by Google

τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν·
δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε
στένοντα πόντον· ἐν δ' ὁ παγκρατὴς ὕπνος 675
λύει πεδήσας, οὐδ' ἀεὶ λαβὼν ἔχει.
ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν;
ἐγὼ δ', ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως ὅτι
ὅ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν ἐς τοσόνδ' ἐχθαρτέος,
ὡς καὶ φιλήσων αὖθις, ἔς τε τὸν φίλον 680
τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι,
ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα. τοῖς πολλοῖσι γὰρ
βροτῶν ἄπιστός ἐσθ' ἑταιρείας λιμήν.
ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν εὖ σχήσει· σὺ δὲ
ἔσω θεοῖς ἐλθοῦσα διὰ τέλους, γύναι, 685
εὔχου τελεῖσθαι τοὐμὸν ὧν ἐρᾷ κέαρ.
ὑμεῖς θ' ἑταῖροι ταὐτὰ τῇδέ μοι τάδε
τιμᾶτε, Τεύκρῳ τ', ἢν μόλῃ, σημήνατε
μέλειν μὲν ἡμῶν, εὐνοεῖν δ' ὑμῖν ἅμα.
ἐγὼ γὰρ εἶμ' ἐκεῖσ' ὅποι πορευτέον· 690
ὑμεῖς δ' ἃ φράζω δρᾶτε, καὶ τάχ' ἄν μ' ἴσως
πύθοισθε, κεἰ νῦν δυστυχῶ, σεσωσμένον.

ΧΟ. ἔφριξ' ἔρωτι, περιχαρὴς δ' ἀνεπτόμαν.
ἰὼ ἰὼ Πὰν Πὰν,
ὦ Πὰν Πὰν ἁλίπλαγκτε, Κυλλανίας χιονοκτύπου
πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθ', ὦ 696
θεῶν χοροποιὲ ἄναξ, ὅπως μοι
Νύσια Κνώσι' ὀρχήματ' αὐτοδαῆ ξυνὼν ἰάψῃς. 700
νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι.
Ἰκαρίων δ' ὑπὲρ πελαγέων μολὼν ἄναξ Ἀπόλλων
ὁ Δάλιος, εὔγνωστος
ἐμοὶ ξυνείη διὰ παντὸς εὔφρων. 705
ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης.

Digitized by Google

ἰὼ ἰώ. νῦν αὖ,
νῦν, ὦ Ζεῦ, πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος
θοᾶν ὠκυάλων νεῶν, ὅτ' Αἴας 710
λαθίπονος πάλιν, θεῶν δ' αὖ
πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσ' εὐνομίᾳ σέβων μεγίστᾳ.
πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει,
κοὐδὲν ἀναύδατον φατίσαιμ' ἄν, εὖτέ γ' ἐξ ἀέλπτων
Αἴας μετανεγνώσθη 716
θυμοῦ τ' Ἀτρείδαις μεγάλων τε νεικέων.

ΑΓ. ἄνδρες φίλοι, τὸ πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω,
Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι Μυσίων ἀπὸ 720
κρημνῶν· μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον
κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.
στείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ
μαθόντες ἀμφέστησαν, εἶτ' ὀνείδεσιν
ἤρασσον ἔνθεν κἄνθεν οὔτις ἔσθ' ὃς οὔ, 725
τὸν τοῦ μανέντος κἀπιβουλευτοῦ στρατοῦ
ξύναιμον ἀποκαλοῦντες, ὡς οὐκ ἀρκέσοι
τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν.
ὥστ' ἐς τοσοῦτον ἦλθον ὥστε καὶ χεροῖν
κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη. 730
λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω
ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου.
ἀλλ' ἡμὶν Αἴας ποῦ 'στιν, ὡς φράσω τάδε;
τοῖς κυρίοις γὰρ πάντα χρὴ δηλοῦν λόγον.

ΧΟ. οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φροῦδος ἀρτίως, νέας 735
βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις.

ΑΓ. ἰοὺ ἰού.
βραδεῖαν ἡμᾶς ἆρ' ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν
πέμπων ἔπεμψεν, ἢ 'φάνην ἐγὼ βραδύς.

ΧΟ. τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον; 740

Digitized by Google

ΑΓ. τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα Τεῦκρος ἔνδοθεν στέγης
μὴ 'ξω παρήκειν, πρὶν παρὼν αὐτὸς τύχοι.
ΧΟ. ἀλλ' οἴχεταί τοι, πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεὶς
γνώμης, θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῇ χόλου.
ΑΓ. ταῦτ' ἐστὶ τἄπη μωρίας πολλῆς πλέα, 745
εἴπερ τι Κάλχας εὖ φρονῶν μαντεύεται.
ΧΟ. ποῖον; τί δ' εἰδὼς τοῦδε πράγματος πέρι;
ΑΓ. τοσοῦτον οἶδα καὶ παρὼν ἐτύγχανον.
ἐκ γὰρ ξυνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου
Κάλχας μεταστὰς οἷος Ἀτρειδῶν δίχα, 750
ἐς χεῖρα Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως
θεὶς εἶπε κἀπέσκηψε παντοίᾳ τέχνῃ
εἶρξαι κατ' ἦμαρ τοὐμφανὲς τὸ νῦν τόδε
Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι μηδ' ἀφέντ' ἐᾶν,
εἰ ζῶντ' ἐκεῖνον εἰσιδεῖν θέλοι ποτέ. 755
ἑλᾷ γὰρ αὐτὸν τῇδε θἠμέρᾳ μόνῃ
δίας Ἀθάνας μῆνις, ὡς ἔφη λέγων.
τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόνητα σώματα
πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις
ἔφασχ' ὁ μάντις, ὅστις ἀνθρώπου φύσιν 760
βλαστὼν ἔπειτα μὴ κατ' ἄνθρωπον φρονῇ.
κεῖνος δ' ἀπ' οἴκων εὐθὺς ἐξορμώμενος
ἄνους καλῶς λέγοντος ηὑρέθη πατρός.
ὁ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐννέπει, τέκνον, δόρει
βούλου κρατεῖν μέν, σὺν θεῷ δ' ἀεὶ κρατεῖν. 765
ὁ δ' ὑψικόμπως κἀφρόνως ἠμείψατο,
πάτερ, θεοῖς μὲν κἂν ὁ μηδὲν ὢν ὁμοῦ
κράτος κατακτήσαιτ'· ἐγὼ δὲ καὶ δίχα
κείνων πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος.
τοσόνδ' ἐκόμπει μῦθον. εἶτα δεύτερον 770
δίας Ἀθάνας, ἡνίκ' ὀτρύνουσά νιν

Digitized by Google

ηὐδᾶτ' ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν,
τότ' ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄρρητόν τ' ἔπος·
ἄνασσα, τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων πέλας
ἵστω, καθ' ἡμᾶς δ' οὔποτ' ἐκρήξει μάχη. 775
τοιοῖσδέ τοι λόγοισιν ἀστεργῆ θεᾶς
ἐκτήσατ' ὀργήν, οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονῶν.
ἀλλ' εἴπερ ἔστι τῇδε θἠμέρᾳ, τάχ' ἂν
γενοίμεθ' αὐτοῦ σὺν θεῷ σωτήριοι.
τοσαῦθ' ὁ μάντις εἶφ'· ὁ δ' εὐθὺς ἐξ ἕδρας 780
πέμπει με σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπιστολὰς
Τεῦκρος φυλάσσειν. εἰ δ' ἀπεστερήμεθα,
οὐκ ἔστιν ἀνὴρ κεῖνος, εἰ Κάλχας σοφός.

ΧΟ. ὦ δαΐα Τέκμησσα, δύσμορον γένος,
ὅρα μολοῦσα τόνδ' ὁποῖ' ἔπη θροεῖ. 785
ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο μὴ χαίρειν τινά.

ΤΕ. τί μ' αὖ τάλαιναν, ἀρτίως πεπαυμένην
κακῶν ἀτρύτων, ἐξ ἕδρας ἀνίστατε;

ΧΟ. τοῦδ' εἰσάκουε τἀνδρὸς, ὡς ἥκει φέρων
Αἴαντος ἡμῖν πρᾶξιν ἣν ἤλγησ' ἐγώ. 790

ΤΕ. οἴμοι, τί φῄς, ὦνθρωπε; μῶν ὀλώλαμεν;

ΑΓ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν, Αἴαντος δ' ὅτι,
θυραῖος εἴπερ ἐστὶν, οὐ θαρσῶ πέρι.

ΤΕ. καὶ μὴν θυραῖος, ὥστε μ' ὠδίνειν τί φῄς.

ΑΓ. ἐκεῖνον εἴργειν Τεῦκρος ἐξεφίεται 795
σκηνῆς ὕπαυλον μηδ' ἀφιέναι μόνον.

ΤΕ. ποῦ δ' ἐστὶ Τεῦκρος, κἀπὶ τῷ λέγει τάδε;

ΑΓ. πάρεστ' ἐκεῖνος ἄρτι· τήνδε δ' ἔξοδον
ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φέρειν.

ΤΕ. οἴμοι τάλαινα, τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθών; 800

ΑΓ. τοῦ Θεστορείου μάντεως, καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν, ὃς αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει.

Digitized by Google

ΤΕ. οἱ 'γὼ, φίλοι, πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης,
καὶ σπεύσαθ', οἱ μὲν Τεῦκρον ἐν τάχει μολεῖν,
οἱ δ' ἑσπέρους ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀντηλίους 805
ζητεῖτ' ἰόντες τἀνδρὸς ἔξοδον κακήν.
ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη
καὶ τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη.
οἴμοι, τί δράσω, τέκνον; οὐχ ἱδρυτέον.
ἀλλ' εἶμι κἀγὼ κεῖσ' ὅποιπερ ἂν σθένω. 810
χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν, οὐχ ἕδρας ἀκμή.
[σώζειν θέλοντες ἄνδρα γ' ὃς σπεύδει θανεῖν.]

ΧΟ. χωρεῖν ἕτοιμος, κοὐ λόγῳ δείξω μόνον.
τάχος γὰρ ἔργου καὶ ποδῶν ἅμ' ἕψεται.

ΑΙ. ὁ μὲν σφαγεὺς ἕστηκεν ᾗ τομώτατος 815
γένοιτ' ἄν, εἴ τῳ καὶ λογίζεσθαι σχολή,
δῶρον μὲν ἀνδρὸς Ἕκτορος ξένων ἐμοὶ
μάλιστα μισηθέντος, ἐχθίστου θ' ὁρᾶν.
πέπηγε δ' ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ Τρῳάδι,
σιδηροβρῶτι θηγάνῃ νεακονής· 820
ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγὼ,
εὐνούστατον τῷδ' ἀνδρὶ διὰ τάχους θανεῖν.
οὕτω μὲν εὐσκευοῦμεν· ἐκ δὲ τῶνδέ μοι
σὺ πρῶτος, ὦ Ζεῦ, καὶ γὰρ εἰκὸς, ἄρκεσον.
αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν. 825
πέμψον τιν' ἡμῖν ἄγγελον, κακὴν φάτιν
Τεύκρῳ φέροντα, πρῶτος ὡς με βαστάσῃ
πεπτῶτα τῷδε περὶ νεορράντῳ ξίφει,
καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του κατοπτευθεὶς πάρος
ῥιφθῶ κυσὶν πρόβλητος οἰωνοῖς θ' ἕλωρ. 830
τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προστρέπω, καλῶ θ' ἅμα
πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι,
ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι

Digitized by Google

πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ.
καλῶ δ' ἀρωγοὺς τὰς ἀεί τε παρθένους 835
ἀεί θ' ὁρώσας πάντα τἀν βροτοῖς πάθη,
σεμνὰς Ἐρινῦς τανύποδας, μαθεῖν ἐμὲ
πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν ὡς διόλλυμαι τάλας.
[καί σφας κακοὺς κάκιστα καὶ πανωλέθρους
ξυναρπάσειαν, ὥσπερ εἰσορῶσ' ἐμὲ 840
αὐτοσφαγῆ πίπτοντα, τὼς αὐτοσφαγεῖς
πρὸς τῶν φιλίστων ἐκγόνων ὀλοίατο.]
ἴτ', ὦ ταχεῖαι ποίνιμοί τ' Ἐρινύες,
γεύεσθε, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ.
σὺ δ', ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν 845
Ἥλιε, πατρῴαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα-
ΐδῃς, ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν
ἄγγειλον ἄτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμὸν
γέροντι πατρὶ τῇ τε δυστήνῳ τροφῷ.
ἦ που τάλαινα, τήνδ' ὅταν κλύῃ φάτιν, 850
ἥσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.
ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην,
ἀλλ' ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί.
ὦ Θάνατε Θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολών·
καίτοι σὲ μὲν κἀκεῖ προσαυδήσω ξυνών. 855
σὲ δ', ὦ φαεννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,
καὶ τὸν διφρευτὴν Ἥλιον προσεννέπω,
πανύστατον δὴ κοὔποτ' αὖθις ὕστερον.
ὦ φέγγος, ὦ γῆς ἱρὸν οἰκείας πέδον
Σαλαμῖνος, ὦ πατρῷον ἑστίας βάθρον, 860
κλειναί τ' Ἀθῆναι, καὶ τὸ σύντροφον γένος,
κρῆναί τε ποταμοί θ' οἵδε, καὶ τὰ Τρωϊκὰ
πεδία προσαυδῶ, χαίρετ', ὦ τροφῆς ἐμοί·
τοῦθ' ὑμὶν Αἴας τοὔπος ὕστατον θροεῖ·

Digitized by Google

τὰ δ' ἄλλ' ἐν Ἅιδου τοῖς κάτω μυθήσομαι. 865
ΗΜ. πόνος πόνῳ πόνον φέρει.
πᾶ πᾶ
πᾶ γὰρ οὐκ ἔβαν' ἐγώ;
κοὐδεὶς ἐπίσταταί με συμμαθεῖν τόπος.
ἰδοὺ, 870
δοῦπον αὖ κλύω τινά.
ΗΜ. ἡμῶν γε ναὸς κοινόπλουν ὁμιλίαν.
ΗΜ. τί οὖν δή;
ΗΜ. πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ἕσπερον νεῶν.
ΗΜ. ἔχεις οὖν; 875
ΗΜ. πόνου γε πλῆθος, κοὐδὲν εἰς ὄψιν πλέον.
ΗΜ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν
κέλευθον ἀνὴρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανείς.
ΧΟ. τίς ἂν δῆτά μοι, τίς ἂν φιλοπόνων 879
ἁλιαδᾶν ἔχων ἀμφ' ἀὔπνους ἄγρας,
ἢ τίς Ὀλυμπιάδων θεᾶν, ἢ ῥυτῶν
Βοσπορίων ποταμῶν, τὸν ὠμόθυμον 885
εἴ ποθι πλαζόμενον λεύσσων
ἀπύοι; σχέτλια γὰρ
ἐμέ γε τὸν μακρῶν ἀλάταν πόνων
οὐρίῳ μὴ πελάσαι δρόμῳ,
ἀλλ' ἀμενηνὸν ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὅπου. 890
ΤΕ. ἰώ μοί μοι.
ΧΟ. τίνος βοὴ πάραυλος ἐξέβη νάπους;
ΤΕ. ἰὼ τλάμων.
ΧΟ. τὴν δουρίληπτον δύσμορον νύμφην ὁρῶ
Τέκμησσαν, οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένην. 895
ΤΕ. ὤχωκ', ὄλωλα, διαπεπόρθημαι, φίλοι.
ΧΟ. τί δ' ἔστιν;
ΤΕ. Αἴας ὅδ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγὴς

Digitized by Google

κεῖται, κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχής.
ΧΟ. ὤμοι ἐμῶν νόστων· 900
ὤμοι, κατέπεφνες, ἄναξ, *
τόνδε συνναύταν, ὦ τάλας·
ὦ ταλαῖφρον γύναι.
ΤΕ. ὡς ὧδε τοῦδ' ἔχοντος αἰάζειν πάρα.
ΧΟ. τίνος ποτ' ἄρ' ἔρξε χειρὶ δύσμορος; 905
ΤΕ. αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ· δῆλον. ἐν γάρ οἱ χθονὶ
πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ.
ΧΟ. ὤμοι ἐμᾶς ἄτας, οἷος ἄρ' αἱμάχθης, ἄφαρκτος φίλων·
ἐγὼ δ' ὁ πάντα κωφὸς, ὁ πάντ' ἄϊδρις, κατημέλησα.
πᾶ πᾶ 911
κεῖται ὁ δυστράπελος, δυσώνυμος Αἴας;
ΤΕ. οὗτοι θεατός· ἀλλά νιν περιπτυχεῖ 915
φάρει καλύψω τῷδε παμπήδην, ἐπεὶ
οὐδεὶς ἂν, ὅστις καὶ φίλος, τλαίη βλέπειν
φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥῖνας, ἔκ τε φοινίας
πληγῆς μελανθὲν αἷμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς.
οἴμοι, τί δράσω; τίς σε βαστάσει φίλων; 920
ποῦ Τεῦκρος; ὡς ἀκμαῖ' ἂν, εἰ βαίη, μόλοι,
πεπτῶτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι.
ὦ δύσμορ' Αἴας, οἷος ὢν οἵως ἔχεις,
ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν.
ΧΟ. ἔμελλες, τάλας, ἔμελλες χρόνῳ 925
στερεόφρων ἄρ' ὧδ' ἐξανύσειν κακὰν
μοῖραν ἀπειρεσίων πόνων. τοιά μοι
πάννυχα καὶ φαέθοντ' ἀνεστέναζες 930
ὠμόφρων ἐχθοδόπ' Ἀτρείδαις
οὐλίῳ σὺν πάθει.
μέγας ἄρ' ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος
πημάτων, ἧμος ἀριστόχειρ 935

Digitized by Google

**** ὅπλων ἔκειτ' ἀγὼν πέρι.
ΤΕ. ἰώ μοί μοι.
ΧΟ. χωρεῖ πρὸς ἧπαρ, οἶδα, γενναία δύη.
ΤΕ. ἰώ μοί μοι.
ΧΟ. οὐδέν σ' ἀπιστῶ καὶ δὶς οἰμῶξαι, γύναι, 940
τοιοῦδ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλου.
ΤΕ. σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἔστ', ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν.
ΧΟ. ξυναυδῶ.
ΤΕ. οἴμοι, τέκνον, πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ
χωροῦμεν, οἷοι νῷν ἐφεστᾶσι σκοποί. 945
ΧΟ. ὤμοι, ἀναλγήτων
δισσῶν ἐθρόησας ἄναυδον
ἔργον Ἀτρειδᾶν τῷδ' ἄχει.
ἀλλ' ἀπείργοι θεός.
ΤΕ. οὐκ ἂν τάδ' ἔστη τῇδε, μὴ θεῶν μέτα. 950
ΧΟ. ἄγαν ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν.
ΤΕ. τοιόνδε μέντοι Ζηνὸς ἡ δεινὴ θεὸς
Παλλὰς φυτεύει πῆμ' Ὀδυσσέως χάριν.
ΧΟ. ἦ ῥα κελαινώπαν θυμὸν ἐφυβρίζει πολύτλας ἀνὴρ,
γελᾷ δὲ τοῖσδε μαινομένοις ἄχεσιν πολὺν γέλωτα,
φεῦ φεῦ,
ξύν τε διπλοῖ βασιλῆς κλύοντες Ἀτρεῖδαι. 960
ΤΕ. οἱ δ' οὖν γελώντων κἀπιχαιρόντων κακοῖς
τοῖς τοῦδ'. ἴσως τοι, κεἰ βλέποντα μὴ 'πόθουν,
θανόντ' ἂν οἰμώξειαν ἐν χρείᾳ δορός.
οἱ γὰρ κακοὶ γνώμαισι τἀγαθὸν χεροῖν
ἔχοντες οὐκ ἴσασι, πρίν τις ἐκβάλῃ. 965
ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν ἢ κείνοις γλυκὺς,
αὐτῷ δὲ τερπνός. ὧν γὰρ ἠράσθη τυχεῖν
ἐκτήσαθ' αὐτῷ, θάνατον, ὅνπερ ἤθελεν.
τί δῆτα τοῦδ' ἐπεγγελῷεν ἂν κάτα;

Digitized by Google

θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κείνοισιν, οὔ. 970
πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὑβριζέτω.
Αἴας γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἐστὶν, ἀλλ' ἐμοὶ
λιπὼν ἀνίας καὶ γόους διοίχεται.

ΤΕΥ. ἰώ μοί μοι.

ΧΟ. σίγησον. αὐδὴν γὰρ δοκῶ Τεύκρου κλύειν 975
βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος.

ΤΕΥ. ὦ φίλτατ' Αἴας, ὦ ξύναιμον ὄμμ' ἐμοὶ,
ἆρ' ἠμπόληκά σ', ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ;

ΧΟ. ὄλωλεν ἀνὴρ, Τεῦκρε, τοῦτ' ἐπίστασο.

ΤΕΥ. ὤμοι βαρείας ἆρα τῆς ἐμῆς τύχης. 980

ΧΟ. ὡς ὧδ' ἐχόντων

ΤΕΥ. ὦ τάλας ἐγὼ, τάλας.

ΧΟ. πάρα στενάζειν.

ΤΕΥ. ὦ περισπερχὲς πάθος.

ΧΟ. ἄγαν γε, Τεῦκρε.

ΤΕΥ. φεῦ τάλας. τί γὰρ τέκνον
τὸ τοῦδε ποῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τρῳάδος;

ΧΟ. μόνος παρὰ σκηναῖσιν. 985

ΤΕΥ. οὐχ ὅσον τάχος
δῆτ' αὐτὸν ἄξεις δεῦρο, μή τις ὡς κενῆς
σκύμνον λεαίνης δυσμενῶν ἁναρπάσῃ;
ἴθ', ἐγκόνει, σύγκαμνε. τοῖς θανοῦσί τοι
φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν.

ΧΟ. καὶ μὴν ἔτι ζῶν, Τεῦκρε, τοῦδέ σοι μέλειν 990
ἐφίεθ' ἀνὴρ κεῖνος, ὥσπερ οὖν μέλει.

ΤΕΥ. ὦ τῶν ἁπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ
ἄλγιστον ὢν προσεῖδον ὀφθαλμοῖς ἐγὼ,
ὁδός θ' ὁδῶν πασῶν ἀνιάσασα δὴ
μάλιστα τοὐμὸν σπλάγχνον, ἣν δὴ νῦν ἔβην, 995
ὦ φίλτατ' Αἴας τὸν σὸν ὡς ἐπῃσθόμην

Digitized by Google

μόρον διώκων κἀξιχνοσκοπούμενος.
ὀξεῖα γάρ σου βάξις ὡς θεοῦ τινὸς
διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας ὡς οἴχει θανών.
ἀγὼ κλύων δείλαιος ἐκποδὼν μὲν ὢν 1000
ὑπεστέναζον, νῦν δ' ὁρῶν ἀπόλλυμαι.
οἴμοι.
ἴθ' ἐκκάλυψον, ὡς ἴδω τὸ πᾶν κακόν.
ὦ δυσθέατον ὄμμα καὶ τόλμης πικρᾶς,
ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας φθίνεις. 1005
ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατὸν, ἐς ποίους βροτοὺς,
τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ;
ἦ πού με Τελαμὼν, σὸς πατὴρ ἐμός θ' ἅμα,
δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος ἵλεώς τ' ἴσως
χωροῦντ' ἄνευ σοῦ. πῶς γὰρ οὔχ; ὅτῳ πάρα 1010
μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν.
οὗτος τί κρύψει; ποῖον οὐκ ἐρεῖ κακὸν,
τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον,
τὸν δειλίᾳ προδόντα καὶ κακανδρίᾳ
σὲ, φίλτατ' Αἴας, ἢ δόλοισιν, ὡς τὰ σὰ 1015
κράτη θανόντος καὶ δόμους νέμοιμι σούς.
τοιαῦτ' ἀνὴρ δύσοργος, ἐν γήρᾳ βαρὺς,
ἐρεῖ, πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος.
τέλος δ' ἀπωστὸς γῆς ἀπορριφθήσομαι,
δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς. 1020
τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον· ἐν Τροίᾳ δέ μοι
πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ, παῦρα δ' ὠφελήσιμα.
καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος ηὑρόμην.
οἴμοι, τί δράσω; πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ
τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος, ὦ τάλας, ὑφ' οὗ 1025
φονέως ἄρ' ἐξέπνευσας; εἶδες ὡς χρόνῳ
ἔμελλέ σ' Ἕκτωρ καὶ θανὼν ἀποφθιεῖν;

Digitized by Google

σκέψασθε, πρὸς θεῶν, τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν.
Ἕκτωρ μέν, ᾧ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα,
ζωστῆρι πρισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων 1030
ἐκνάπτετ' αἰὲν, ἕς τ' ἀπέψυξεν βίον·
οὗτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων
πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι.
ἆρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος
κἀκεῖνον Ἅιδης, δημιουργὸς ἄγριος; 1035
ἐγὼ μὲν ἂν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντ' ἀεὶ
φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεούς·
ὅτῳ δὲ μὴ τάδ' ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλα,
κεῖνός τ' ἐκεῖνα στεργέτω, κἀγὼ τάδε.

ΧΟ. μὴ τεῖνε μακρὰν, ἀλλ' ὅπως κρύψεις τάφῳ 1040
φράζου τὸν ἄνδρα, χὤ τι μυθήσει τάχα.
βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα, καὶ τάχ' ἂν κακοῖς
γελῶν ἃ δὴ κακοῦργος ἐξίκοιτ' ἀνήρ.

ΤΕΥ. τίς δ' ἐστὶν ὅντιν' ἄνδρα προσλεύσσεις στρατοῦ;

ΧΟ. Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν. 1045

ΤΕΥ. ὁρῶ· μαθεῖν γὰρ ἐγγὺς ὢν οὐ δυσπετής.

ΜΕ. οὗτος, σὲ φωνῶ τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν
μὴ συγκομίζειν, ἀλλ' ἐᾶν ὅπως ἔχει.

ΤΕΥ. τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνάλωσας λόγον;

ΜΕ. δοκοῦντ' ἐμοὶ, δοκοῦντα δ' ὃς κραίνει στρατοῦ.

ΤΕΥ. οὔκουν ἂν εἴποις ἥντιν' αἰτίαν προθείς; 1051

ΜΕ. ὁθούνεκ' αὐτὸν ἐλπίσαντες οἴκοθεν
ἄγειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον,
ἐξηύρομεν ζητοῦντες ἐχθίω Φρυγῶν·
ὅστις στρατῷ ξύμπαντι βουλεύσας φόνον 1055
νύκτωρ ἐπεστράτευσεν, ὡς ἕλοι δόρει·
κεἰ μὴ θεῶν τις τήνδε πεῖραν ἔσβεσεν,
ἡμεῖς μὲν ἂν τήνδ', ἣν ὅδ' εἵληχεν τύχην,

Digitized by Google

θανόντες ἂν προὐκείμεθ' αἰσχίστῳ μόρῳ,
οὗτος δ' ἂν ἔζη. νῦν δ' ἐνήλλαξεν θεὸς 1060
τὴν τοῦδ' ὕβριν πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν.
ὧν οὕνεκ' αὐτὸν οὔτις ἔστ' ἀνὴρ σθένων
τοσοῦτον ὥστε σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ,
ἀλλ' ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος
ὄρνισι φορβὴ παραλίοις γενήσεται. 1065
πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν ἐξάρῃς μένος.
εἰ γὰρ βλέποντος μὴ 'δυνήθημεν κρατεῖν
πάντως θανόντος γ' ἄρξομεν, κἂν μὴ θέλῃς,
χερσὶν παρευθύνοντες. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου
λόγων ἀκοῦσαι ζῶν ποτ' ἠθέλησ' ἐμῶν. 1070
καίτοι κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ἄνδρα δημότην
μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστώτων κλύειν.
οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς
φέροιντ' ἂν, ἔνθα μὴ καθεστήκῃ δέος,
οὔτ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι 1075
μηδὲν φόβου πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων.
ἀλλ' ἄνδρα χρή, κἂν σῶμα γεννήσῃ μέγα,
δοκεῖν πεσεῖν ἂν κἂν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ.
δέος γὰρ ᾧ πρόσεστιν αἰσχύνη θ' ὁμοῦ,
σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο· 1080
ὅπου δ' ὑβρίζειν δρᾶν θ' ἃ βούλεται παρῇ,
ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ
ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν ἐς βυθὸν πεσεῖν.
ἀλλ' ἑστάτω μοι καὶ δέος τι καίριον,
καὶ μὴ δοκῶμεν δρῶντες ἂν ἡδώμεθα 1085
οὐκ ἀντιτίσειν αὖθις ἂν λυπώμεθα.
ἕρπει παραλλὰξ ταῦτα. πρόσθεν οὗτος ἦν
αἴθων ὑβριστής· νῦν δ' ἐγὼ μέγ' αὖ φρονῶ
καί σοι προφωνῶ τόνδε μὴ θάπτειν, ὅπως

Digitized by Google

μὴ τόνδε θάπτων αὐτὸς ἐς ταφὰς πεσῃς. 1090
ΧΟ. Μενέλαε, μὴ γνώμας ὑποστήσας σοφὰς
εἶτ' αὐτὸς ἐν θανοῦσιν ὑβριστὴς γένῃ.
ΤΕΥ. οὐκ ἄν ποτ', ἄνδρες, ἄνδρα θαυμάσαιμ' ἔτι,
ὃς μηδὲν ὢν γονεῦσιν εἶθ' ἁμαρτάνει,
ὅθ' οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι 1095
τοιαῦθ' ἁμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη.
ἄγ', εἶπ' ἀπ' ἀρχῆς αὖθις, ἢ σὺ φῂς ἄγειν
τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβών;
οὐκ αὐτὸς ἐξέπλευσεν, ὡς αὑτοῦ κρατῶν;
ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε; ποῦ δὲ σοὶ λεὼν 1100
ἔξεστ' ἀνάσσειν ὧν ὅδ' ἤγαγ' οἴκοθεν;
Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν.
οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοὶ τόνδε κοσμῆσαι πλέον
ἀρχῆς ἔκειτο θεσμὸς ἢ καὶ τῷδε σέ.
ὕπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἔπλευσας, οὐχ ὅλων 1105
στρατηγός, ὥστ' Αἴαντος ἡγεῖσθαί ποτε.
ἀλλ' ὥνπερ ἄρχεις ἄρχε, καὶ τὰ σέμν' ἔπη
κόλαζ' ἐκείνους· τόνδε δ', εἴτε μὴ σὺ φῂς
εἶθ' ἕτερος στρατηγὸς, ἐς ταφὰς ἐγὼ
θήσω δικαίως, οὐ τὸ σὸν δείσας στόμα. 1110
οὐ γάρ τι τῆς σῆς οὕνεκ' ἐστρατεύσατο
γυναικὸς, ὥσπερ οἱ πόνου πολλοῦ πλέῳ,
ἀλλ' οὕνεχ' ὅρκων οἷσιν ἦν ἐνώμοτος,
σοῦ δ' οὐδέν· οὐ γὰρ ἠξίου τοὺς μηδένας.
πρὸς ταῦτα πλείους δεῦρο κήρυκας λαβὼν 1115
καὶ τὸν στρατηγὸν ἧκε. τοῦ δὲ σοῦ ψόφου
οὐκ ἂν στραφείην, ὡς ἂν ᾖς οἷός περ εἶ.
ΧΟ. οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ.
τὰ σκληρὰ γάρ τοι, κἂν ὑπέρδικ' ᾖ, δάκνει.
ΜΕ. ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὸν φρονεῖν. 1120

Digitized by Google

ΤΕΥ. οὐ γὰρ βάναυσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην.
ΜΕ. μέγ' ἄν τι κομπάσειας, ἀσπίδ' εἰ λάβοις.
ΤΕΥ. κἂν ψιλὸς ἀρκέσαιμι σοί γ' ὡπλισμένῳ.
ΜΕ. ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει.
ΤΕΥ. ξὺν τῷ δικαίῳ γὰρ μέγ' ἔξεστιν φρονεῖν. 1125
ΜΕ. δίκαια γὰρ τόνδ' εὐτυχεῖν κτείναντά με;
ΤΕΥ. κτείναντα; δεινόν γ' εἶπας, εἰ καὶ ζῇς θανών.
ΜΕ. θεὸς γὰρ ἐκσώζει με, τῷδε δ' οἴχομαι.
ΤΕΥ. μή νυν ἀτίμα θεοὺς θεοῖς σεσωσμένος.
ΜΕ. ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους; 1130
ΤΕΥ. εἰ τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς θάπτειν παρών.
ΜΕ. τούς γ' αὐτὸς αὑτοῦ πολεμίους. οὐ γὰρ καλόν.
ΤΕΥ. ἦ σοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος προὔστη ποτέ;
ΜΕ. μισοῦντ' ἐμίσει· καὶ σὺ τοῦτ' ἠπίστασο.
ΤΕΥ. κλέπτης γὰρ αὐτοῦ ψηφοποιὸς ηὑρέθης. 1135
ΜΕ. ἐν τοῖς δικασταῖς, κοὐκ ἐμοί, τόδ' ἐσφάλη.
ΤΕΥ. πόλλ' ἂν κακῶς λάθρα σὺ κλέψειας κακά.
ΜΕ. τοῦτ' εἰς ἀνίαν τοὔπος ἔρχεται τινί.
ΤΕΥ. οὐ μᾶλλον, ὡς ἔοικεν, ἢ λυπήσομεν.
ΜΕ. ἓν σοι φράσω· τόνδ' ἐστὶν οὐχὶ θαπτέον. 1140
ΤΕΥ. σὺ δ' ἀντακούσει τοῦτον ὡς τεθάψεται.
ΜΕ. ἤδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσσῃ θρασὺν
ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν,
ᾧ φθέγμ' ἂν οὐκ ἂν ηὗρες, ἡνίκ' ἐν κακῷ
χειμῶνος εἶχετ', ἀλλ' ὑφ' εἵματος κρυφεὶς 1145
πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλων.
οὕτω δὲ καὶ σὲ καὶ τὸ σὸν λάβρον στόμα
σμικροῦ νέφους τάχ' ἄν τις ἐκπνεύσας μέγας
χειμὼν κατασβέσειε τὴν πολλὴν βοήν.
ΤΕΥ. ἐγὼ δέ γ' ἄνδρ' ὄπωπα μωρίας πλέων, 1150
ὃς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας·

Digitized by Google

κᾆτ' αὐτὸν εἰσιδών τις ἐμφερὴς ἐμοὶ
ὀργήν θ' ὅμοιος εἶπε τοιοῦτον λόγον,
ἄνθρωπε, μὴ δρᾶ τοὺς τεθνηκότας κακῶς·
εἰ γὰρ ποιήσεις, ἴσθι πημανούμενος. 1155
τοιαῦτ' ἄνολβον ἄνδρ' ἐνουθέτει παρών.
ὁρῶ δέ τοί νιν, κἄστιν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
οὐδεὶς ποτ' ἄλλος ἢ σύ. μῶν ᾐνιξάμην;

ΜΕ. ἄπειμι· καὶ γὰρ αἰσχρὸν, εἰ πύθοιτό τις
λόγοις κολάζειν ᾧ βιάζεσθαι πάρα. 1160

ΤΕΥ. ἄφερπέ νυν. κἀμοὶ γὰρ αἴσχιστον κλύειν
ἀνδρὸς ματαίου φλαῦρ' ἔπη μυθουμένου.

ΧΟ. ἔσται μεγάλης ἔριδός τις ἀγών.
ἀλλ' ὡς δύνασαι, Τεῦκρε, ταχύνας
σπεῦσον κοίλην κάπετόν τιν' ἰδεῖν 1165
τῷδ', ἔνθα βροτοῖς τὸν ἀείμνηστον
τάφον εὐρώεντα καθέξει.

ΤΕΥ. καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἵδε πλησίοι
πάρεισιν ἀνδρὸς τοῦδε παῖς τε καὶ γυνὴ,
τάφον περιστελοῦντε δυστήνου νεκροῦ. 1170
ὦ παῖ πρόσελθε δεῦρο, καὶ σταθεὶς πέλας
ἱκέτης ἔφαψαι πατρὸς, ὅς σ' ἐγείνατο.
θάκει δὲ προστρόπαιος ἐν χεροῖν ἔχων
κόμας ἐμὰς καὶ τῆσδε καὶ σαυτοῦ τρίτου,
ἱκτήριον θησαυρόν. εἰ δέ τις στρατοῦ 1175
βίᾳ σ' ἀποσπάσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ,
κακὸς κακῶς ἄθαπτος ἐκπέσοι χθονὸς,
γένους ἅπαντος ῥίζαν ἐξημημένος,
αὔτως ὅπωσπερ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.
ἔχ' αὐτὸν, ὦ παῖ, καὶ φύλασσε, μηδέ σε 1180
κινησάτω τις, ἀλλὰ προσπεσὼν ἔχου.
ὑμεῖς τε μὴ γυναῖκες ἀντ' ἀνδρῶν πέλας

Digitized by Google

παρέσταθ', ἀλλ' ἀρήγετ', ἔς τ' ἐγὼ μόλω
τάφου μεληθεὶς τῷδε, κἂν μηδεὶς ἐᾷ.
ΧΟ. τίς ἄρα νέατος ἐς πότε λήξει πολυπλάγκτων
ἐτέων ἀριθμὸς 1185
τὰν ἄπαυστον αἰὲν ἐμοὶ δορυσσοήτων
μόχθων ἄταν ἐπάγων
ἀν' εὐρώδη Τροΐαν, 1190
δύστανον ὄνειδος Ἑλλάνων;
ὄφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι μέγαν ἢ τὸν πολύ-
κοινον Ἅιδαν 1192
κεῖνος ἀνὴρ, ὃς στυγερῶν ἔδειξεν ὅπλων 1195
Ἕλλασι κοινὸν Ἄρη.
ἰὼ πόνοι πρόπονοι.
κεῖνος γὰρ ἔπερσεν ἀνθρώπους.
ἐκεῖνος οὔτε στεφάνων
οὔτε βαθειᾶν κυλίκων 1200
νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλεῖν,
οὔτε γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον
δύσμορος οὔτ' ἐννυχίαν
τέρψιν ἰαύειν.
ἐρώτων δ' ἐρώτων ἀπέπαυσεν, ὤμοι. 1205
κεῖμαι δ' ἀμέριμνος οὕτως,
ἀεὶ πυκιναῖς δρόσοις
τεγγόμενος κόμας,
λυγρᾶς μνήματα Τροίας. 1210
καὶ πρὶν μὲν ἐξ ἐννυχίου
δείματος ἦν μοι προβολὰ
καὶ βελέων θούριος Αἴας,
νῦν δ' οὗτος ἀνεῖται στυγερῷ
δαίμονι. τίς μοι, τίς ἔτ' οὖν 1215
τέρψις ἑπέσται;

Digitized by Google

γενοίμαν ἵν' ὑλᾶεν ἔπεστι πόντου
πρόβλημ' ἁλίκλυστον, ἄκραν
ὑπὸ πλάκα Σουνίου, 1220
τὰς ἱερὰς ὅπως
προσείποιμεν Ἀθάνας.

ΤΕΥ. καὶ μὴν ἰδὼν ἔσπευσα τὸν στρατηλάτην
Ἀγαμέμνον' ἡμῖν δεῦρο τόνδ' ὁρμώμενον
δῆλος δέ μοὐστὶ σκαιὸν ἐκλύσων στόμα. 1225

ΑΓΑ. σὲ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ' ἀγγέλλουσί μοι
τλῆναι καθ' ἡμῶν ὧδ' ἀνοιμωκτὶ χανεῖν
σέ τοι, τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω,
ἢ που τραφεὶς ἂν μητρὸς εὐγενοῦς ἄπο
ὑψήλ' ἐκόμπεις κἀπ' ἄκρων ὠδοιπόρεις, 1230
ὅτ' οὐδὲν ὢν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὕπερ,
κοὔτε στρατηγοὺς οὔτε ναυάρχους μολεῖν
ἡμᾶς Ἀχαιῶν οὔτε σοῦ διωμόσω'
ἀλλ' αὐτὸς ἄρχων, ὡς σὺ φῆς, Αἴας ἔπλει.
ταῦτ' οὐκ ἀκούειν μεγάλα πρὸς δούλων κακά; 1235
ποίου κέκραγας ἀνδρὸς ὧδ' ὑπέρφρονα;
ποῖ βάντος ἢ ποῦ στάντος οὗπερ οὐκ ἐγώ;
οὐκ ἄρ' Ἀχαιοῖς ἄνδρες εἰσὶ πλὴν ὅδε;
πικροὺς ἔοιγμεν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων
ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρῦξαι τότε, 1240
εἰ πανταχοῦ φανούμεθ' ἐκ Τεύκρου κακοί,
κοὐκ ἀρκέσει ποθ' ὑμὶν οὐδ' ἠσσημένοις
εἴκειν ἃ τοῖς πολλοῖσιν ἤρεσκεν κριταῖς,
ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που
ἢ σὺν δόλῳ κεντήσεθ' οἱ λελειμμένοι. 1245
ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν τρόπων οὐκ ἄν ποτε
κατάστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου,
εἰ τοὺς δίκῃ νικῶντας ἐξωθήσομεν

Digitized by Google

καὶ τοὺς ὄπισθεν ἐς τὸ πρόσθεν ἄξομεν.
ἀλλ' εἰρκτέον τάδ' ἐστίν. οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς 1250
οὐδ' εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι,
ἀλλ' οἱ φρονοῦντες εὖ κρατοῦσι πανταχοῦ.
μέγας δὲ πλευρὰ βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς ὅμως
μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται.
καὶ σοὶ προσέρπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον 1255
ὁρῶ τάχ', εἰ μὴ νοῦν κατακτήσει τινά·
ὃς ἀνδρὸς οὐκέτ' ὄντος, ἀλλ' ἤδη σκιᾶς,
θαρσῶν ὑβρίζεις κἀξελευθεροστομεῖς.
οὐ σωφρονήσεις; οὐ μαθὼν ὃς εἶ φύσιν
ἄλλον τιν' ἄξεις ἄνδρα δεῦρ' ἐλεύθερον, 1260
ὅστις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σοῦ λέξει τὰ σά;
σοῦ γὰρ λέγοντος οὐκέτ' ἂν μάθοιμ' ἐγώ·
τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαΐω.

ΧΟ. εἴθ' ὑμὶν ἀμφοῖν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν.
τούτου γὰρ οὐδὲν σφῷν ἔχω λῷον φράσαι. 1265

ΤΕΥ. φεῦ· τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς
χάρις διαρρεῖ καὶ προδοῦσ' ἁλίσκεται,
εἰ σοῦ γ' ὅδ' ἀνὴρ οὐδ' ἐπὶ σμικρῶν λόγων,
Αἴας, ἔτ' ἴσχει μνῆστιν, οὗ σὺ πολλάκις
τὴν σὴν προτείνων προὔκαμες ψυχὴν δόρει· 1270
ἀλλ' οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐρριμμένα.
ὦ πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόνητ' ἔπη,
οὐ μνημονεύεις οὐκέτ' οὐδέν, ἡνίκα
ἑρκέων ποθ' ὑμᾶς οὗτος ἐγκεκλῃμένους,
ἤδη τὸ μηδὲν ὄντας, ἐν τροπῇ δορὸς 1275
ἐρρύσατ' ἐλθὼν μοῦνος, ἀμφὶ μὲν νεῶν
ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἑδωλίοις
πυρὸς φλέγοντος, ἐς δὲ ναυτικὰ σκάφη
πηδῶντος ἄρδην Ἕκτορος τάφρων ὕπερ;

Digitized by Google

τίς ταῦτ' ἀπεῖρξεν; οὐχ ὅδ' ἦν ὁ δρῶν τάδε, 1280
ὃν οὐδαμοῦ φῆς οὐδὲ συμβῆναι ποδί;
ἆρ' ὑμὶν οὗτος ταῦτ' ἔδρασεν ἔνδικα;
χὤτ' αὖθις αὐτὸς Ἕκτορος μόνος μόνου,
λαχών τε κἀκέλευστος, ἦλθ' ἐναντίος,
οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον ἐς μέσον καθεὶς, 1285
ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον, ἀλλ' ὃς εὐλόφου
κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἅλμα κουφιεῖν;
ὅδ' ἦν ὁ πράσσων ταῦτα, σὺν δ' ἐγὼ παρὼν,
ὁ δοῦλος, οὐκ τῆς βαρβάρου μητρὸς γεγώς.
δύστηνε, ποῖ βλέπων ποτ' αὐτὰ καὶ θροεῖς; 1290
οὐκ οἶσθα σοῦ πατρὸς μὲν ὃς προὔφυ πατὴρ
ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα;
Ἀτρέα δ', ὃς αὖ σ' ἔσπειρε δυσσεβέστατον,
προθέντ' ἀδελφῷ δεῖπνον οἰκείων τέκνων;
αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης, ἐφ' ᾗ 1295
λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ' ὁ φιτύσας πατὴρ
ἐφῆκεν ἐλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν.
τοιοῦτος ὢν τοιῷδ' ὀνειδίζεις σπορὰν;
ὃς ἐκ πατρὸς μέν εἰμι Τελαμῶνος γεγὼς,
ὅστις στρατοῦ τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας ἐμὴν 1300
ἴσχει ξύνευνον μητέρ', ἣ φύσει μὲν ἦν
βασίλεια, Λαομέδοντος· ἔκκριτον δέ νιν
δώρημ' ἐκείνῳ 'δωκεν Ἀλκμήνης γόνος.
ἆρ' ὧδ' ἄριστος ἐξ ἀριστέοιν δυοῖν
βλαστὼν ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος, 1305
οὓς νῦν σὺ τοιοῖσδ' ἐν πόνοισι κειμένους
ὠθεῖς ἀθάπτους, οὐδ' ἐπαισχύνει λέγων;
εὖ νυν τόδ' ἴσθι, τοῦτον εἰ βαλεῖτέ που,
βαλεῖτε χἠμᾶς τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους.
ἐπεὶ καλόν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ 1310

Digitized by Google

θανεῖν προδήλως μᾶλλον ἢ τῆς σῆς ὑπὲρ
γυναικὸς, ἢ τοῦ σοῦ θ' ὁμαίμονος λέγω;
πρὸς ταῦθ' ὅρα μὴ τοὐμὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ σόν.
ὡς εἴ με πημανεῖς τι, βουλήσει ποτὲ
καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον ἢ 'ν ἐμοὶ θρασύς. 1315

ΧΟ. ἄναξ 'Οδυσσεῦ, καιρὸν ἴσθ' ἐληλυθὼς,
εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει.

ΟΔ. τί δ' ἔστιν, ἄνδρες; τηλόθεν γὰρ ᾔσθόμην
βοὴν 'Ατρειδῶν τῷδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῷ.

ΑΓΑ. οὐ γὰρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους, 1320
ἄναξ 'Οδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως;

ΟΔ. ποίους; ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω
κλύοντι φλαῦρα συμβαλεῖν ἔπη κακά.

ΑΓΑ. ἤκουσεν αἰσχρά· δρῶν γὰρ ἦν τοιαῦτά με.

ΟΔ. τί γάρ σ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν; 1325

ΑΓΑ. οὔ φησ' ἐάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς
ἄμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ.

ΟΔ. ἔξεστιν οὖν εἰπόντι τἀληθῆ φίλῳ
σοὶ μηδὲν ἧσσον ἢ πάρος ξυνηρετμεῖν;

ΑΓΑ. εἴπ'· ἢ γὰρ εἴην οὐκ ἂν εὖ φρονῶν, ἐπεὶ 1330
φίλον σ' ἐγὼ μέγιστον 'Αργείων νέμω.

ΟΔ. ἄκουέ νυν. τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
μὴ τλῇς ἄθαπτον ὧδ' ἀναλγήτως βαλεῖν·
μηδ' ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
τοσόνδε μισεῖν ὥστε τὴν δίκην πατεῖν. 1335
κἀμοὶ γὰρ ἦν ποθ' οὗτος ἔχθιστος στρατοῦ,
ἐξ οὗ 'κράτησα τῶν 'Αχιλλείων ὅπλων·
ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὄντ' ἐγὼ τοιόνδ' ἐμοὶ
οὐκ ἂν ἀτιμάσαιμ' ἄν, ὥστε μὴ λέγειν
ἕν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον 'Αργείων, ὅσοι 1340
Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλὴν 'Αχιλλέως.

Digitized by Google

ὥστ' οὐκ ἂν ἐνδίκως γ' ἀτιμάζοιτό σοι.
οὐ γάρ τι τοῦτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους
φθείροις ἄν. ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, εἰ θάνοι,
βλάπτειν τὸν ἐσθλόν, οὐδ' ἐὰν μισῶν κυρῇς. 1345
ΑΓΑ. σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί;
ΟΔ. ἔγωγ'· ἐμίσουν δ', ἡνίκ' ἦν μισεῖν καλόν.
ΑΓΑ. οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναί σε χρή;
ΟΔ. μὴ χαῖρ', Ἀτρείδη, κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς.
ΑΓΑ. τόν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ ῥᾴδιον. 1350
ΟΔ. ἀλλ' εὖ λέγουσι τοῖς φίλοις τιμὰς νέμειν.
ΑΓΑ. κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρὴ τῶν ἐν τέλει.
ΟΔ. παῦσαι· κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικώμενος.
ΑΓΑ. μέμνησ' ὁποίῳ φωτὶ τὴν χάριν δίδως.
ΟΔ. ὅδ' ἐχθρὸς ἀνὴρ, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ἦν. 1355
ΑΓΑ. τί ποτε ποιήσεις; ἐχθρὸν ὧδ' αἰδεῖ νέκυν;
ΟΔ. νικᾷ γὰρ ἀρετή με τῆς ἔχθρας πολύ.
ΑΓΑ. τοιοίδε μέντοι φῶτες ἔμπληκτοι βροτοῖς.
ΟΔ. ἦ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι καὐθις πικροί.
ΑΓΑ. τοιούσδ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους; 1360
ΟΔ. σκληρὰν ἐπαινεῖν οὐ φιλῶ ψυχὴν ἐγώ.
ΑΓΑ. ἡμᾶς σὺ δειλοὺς τῇδε θἠμέρᾳ φανεῖς.
ΟΔ. ἄνδρας μὲν οὖν Ἕλλησι πᾶσιν ἐνδίκους.
ΑΓΑ. ἄνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἐᾶν;
ΟΔ. ἔγωγε. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνθάδ' ἵξομαι. 1365
ΑΓΑ. ἦ πάνθ' ὅμοια πᾶς ἀνὴρ αὑτῷ πονεῖ.
ΟΔ. τῷ γάρ με μᾶλλον εἰκὸς ἢ 'μαυτῷ πονεῖν;
ΑΓΑ. σὸν ἄρα τοὔργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται.
ΟΔ. ὡς ἂν ποιήσῃς, πανταχῇ χρηστός γ' ἔσει.
ΑΓΑ. ἀλλ' εὖ γε μέντοι τοῦτ' ἐπίστασ', ὡς ἐγὼ 1370
σοὶ μὲν νέμοιμ' ἂν τῆσδε καὶ μείζω χάριν·
οὗτος δὲ κἀκεῖ κἀνθάδ' ὢν ἔμοιγ' ὁμῶς

Digitized by Google

θανεῖν προδήλως μᾶλλον ἢ τῆς σῆς ὑπὲρ
γυναικὸς, ἢ τοῦ σοῦ θ' ὁμαίμονος λέγω;
πρὸς ταῦθ' ὅρα μὴ τοὐμὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ σόν.
ὡς εἴ με πημανεῖς τι, βουλήσει ποτὲ
καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον ἢ 'ν ἐμοὶ θρασύς. 1315

ΧΟ. ἄναξ 'Οδυσσεῦ, καιρὸν ἴσθ' ἐληλυθὼς,
εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει.

ΟΔ. τί δ' ἔστιν, ἄνδρες; τηλόθεν γὰρ ᾐσθόμην
βοὴν 'Ατρειδῶν τῷδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῷ.

ΑΓΑ. οὐ γὰρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους, 1320
ἄναξ 'Οδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως;

ΟΔ. ποίους; ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω
κλύοντι φλαῦρα συμβαλεῖν ἔπη κακά.

ΑΓΑ. ἤκουσεν αἰσχρά· δρῶν γὰρ ἦν τοιαῦτά με.

ΟΔ. τί γάρ σ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν; 1325

ΑΓΑ. οὗ φησ' ἐάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς
ἄμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ.

ΟΔ. ἔξεστιν οὖν εἰπόντι τἀληθῆ φίλῳ
σοὶ μηδὲν ἧσσον ἢ πάρος ξυνηρετμεῖν;

ΑΓΑ. εἶπ'· ἢ γὰρ εἶην οὐκ ἂν εὖ φρονῶν, ἐπεὶ 1330
φίλον σ' ἐγὼ μέγιστον 'Αργείων νέμω.

ΟΔ. ἄκουέ νυν. τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
μὴ τλῇς ἄθαπτον ὧδ' ἀναλγήτως βαλεῖν·
μηδ' ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
τοσόνδε μισεῖν ὥστε τὴν δίκην πατεῖν. 1335
κἀμοὶ γὰρ ἦν ποθ' οὗτος ἔχθιστος στρατοῦ,
ἐξ οὗ 'κράτησα τῶν 'Αχιλλείων ὅπλων·
ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὄντ' ἐγὼ τοιόνδ' ἐμοὶ
οὐκ ἂν ἀτιμάσαιμ' ἄν, ὥστε μὴ λέγειν
ἕν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον 'Αργείων, ὅσοι 1340
Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλὴν 'Αχιλλέως.

Digitized by Google

ὥστ' οὐκ ἂν ἐνδίκως γ' ἀτιμάζοιτό σοι.
οὐ γάρ τι τοῦτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους
φθείροις ἄν. ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, εἰ θάνοι,
βλάπτειν τὸν ἐσθλὸν, οὐδ' ἐὰν μισῶν κυρῇς. 1345
ΑΓΑ. σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί;
ΟΔ. ἔγωγ'· ἐμίσουν δ', ἡνίκ' ἦν μισεῖν καλόν.
ΑΓΑ. οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναί σε χρή;
ΟΔ. μὴ χαῖρ', Ἀτρείδη, κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς.
ΑΓΑ. τόν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ ῥᾴδιον. 1350
ΟΔ. ἀλλ' εὖ λέγουσι τοῖς φίλοις τιμὰς νέμειν.
ΑΓΑ. κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρὴ τῶν ἐν τέλει.
ΟΔ. παῦσαι· κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικώμενος.
ΑΓΑ. μέμνησ' ὁποίῳ φωτὶ τὴν χάριν δίδως.
ΟΔ. ὅδ' ἐχθρὸς ἀνὴρ, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ἦν. 1355
ΑΓΑ. τί ποτε ποιήσεις; ἐχθρὸν ὧδ' αἰδεῖ νέκυν;
ΟΔ. νικᾷ γὰρ ἀρετή με τῆς ἔχθρας πολύ.
ΑΓΑ. τοιοίδε μέντοι φῶτες ἔμπληκτοι βροτοῖς.
ΟΔ. ἦ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι καὐθις πικροί.
ΑΓΑ. τοιούσδ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους; 1360
ΟΔ. σκληρὰν ἐπαινεῖν οὐ φιλῶ ψυχὴν ἐγώ.
ΑΓΑ. ἡμᾶς σὺ δειλοὺς τῇδε θἠμέρᾳ φανεῖς.
ΟΔ. ἄνδρας μὲν οὖν Ἕλλησι πᾶσιν ἐνδίκους.
ΑΓΑ. ἄνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἐᾶν;
ΟΔ. ἔγωγε. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνθάδ' ἵξομαι. 1365
ΑΓΑ. ἦ πάνθ' ὅμοια πᾶς ἀνὴρ αὑτῷ πονεῖ.
ΟΔ. τῷ γάρ με μᾶλλον εἰκὸς ἢ 'μαυτῷ πονεῖν;
ΑΓΑ. σὸν ἄρα τοὔργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται.
ΟΔ. ὡς ἂν ποιήσῃς, πανταχῇ χρηστός γ' ἔσει.
ΑΓΑ. ἀλλ' εὖ γε μέντοι τοῦτ' ἐπίστασ', ὡς ἐγὼ 1370
σοὶ μὲν νέμοιμ' ἂν τῆσδε καὶ μείζω χάριν·
οὗτος δὲ κἀκεῖ κἀνθάδ' ὢν ἔμοιγ' ὁμῶς

Digitized by Google

ἔχθιστος ἔσται. σοὶ δὲ δρᾶν ἔξεσθ' ἃ χρῆς.
ΧΟ. ὅστις σ', Ὀδυσσεῦ, μὴ λέγει γνώμῃ σοφὸν
φῦναι, τοιοῦτον ὄντα, μῶρός ἐστ' ἀνήρ. 1375
ΟΔ. καὶ νῦν γε Τεύκρῳ τἀπὸ τοῦδ' ἀγγέλλομαι
ὅσον τότ' ἐχθρὸς ἦ, τοσόνδ' εἶναι φίλος.
καὶ τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω,
καὶ ξυμπονεῖν καὶ μηδὲν ἐλλείπειν ὅσον
χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς. 1380
ΤΕΥ. ἄριστ' Ὀδυσσεῦ, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι
λόγοισι· καί μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολύ.
τούτῳ γὰρ ὢν ἔχθιστος Ἀργείων ἀνὴρ
μόνος παρέστης χερσὶν, οὐδ' ἔτλης παρὼν
θανόντι τῷδε ζῶν ἐφυβρίσαι μέγα, 1385
ὡς ὁ στρατηγὸς οὐπιβρόντητος μολὼν,
αὐτός τε χὠ ξύναιμος ἠθελησάτην
λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ.
τοιγάρ σφ' Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατὴρ
μνήμων τ' Ἐρινὺς καὶ τελεσφόρος Δίκη 1390
κακοὺς κακῶς φθείρειαν, ὥσπερ ἤθελον
τὸν ἄνδρα λώβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως.
σὲ δ', ὦ γεραιοῦ σπέρμα Λαέρτου πατρὸς,
τάφου μὲν ὀκνῶ τοῦδ' ἐπιψαύειν ἐὰν,
μὴ τῷ θανόντι τοῦτο δυσχερὲς ποιῶ· 1395
τὰ δ' ἄλλα καὶ ξύμπρασσε, κεἴ τινα στρατοῦ
θέλεις κομίζειν, οὐδὲν ἄλγος ἕξομεν.
ἐγὼ δὲ τἄλλα πάντα πορσυνῶ· σὺ δὲ
ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὢν ἐπίστασο.
ΟΔ. ἀλλ' ἤθελον μέν· εἰ δὲ μή 'στί σοι φίλον 1400
πράσσειν τάδ' ἡμᾶς, εἶμ', ἐπαινέσας τὸ σόν.
ΤΕΥ. ἅλις· ἤδη γὰρ πολὺς ἐκτέταται
χρόνος. ἀλλ' οἱ μὲν κοίλην κάπετον

Digitized by Google

χερσὶ ταχύνετε, τοὶ δ' ὑψίβατον
τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὁσίων 1405
θέσθ' ἐπίκαιρον·
μία δ' ἐκ κλισίας ἀνδρῶν ἴλη
τὸν ὑπασπίδιον κόσμον φερέτω.
παῖ, σὺ δὲ πατρός γ', ὅσον ἰσχύεις,
φιλότητι θιγὼν πλευρὰς σὺν ἐμοὶ 1410
τάσδ' ἐπικούφιζ'· ἔτι γὰρ θερμαὶ
σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν
μένος. ἀλλ' ἄγε πᾶς, φίλος ὅστις ἀνὴρ
φησὶ παρεῖναι, σούσθω, βάτω,
τῷδ' ἀνδρὶ πονῶν τῷ πάντ' ἀγαθῷ 1415
κοὐδενί πω λῷονι θνητῶν.
[Αἴαντος, ὅτ' ἦν, τότε φωνῶ.]

ΧΟ. ἦ πολλὰ βροτοῖς ἔστιν ἰδοῦσιν
γνῶναι· πρὶν ἰδεῖν δ' οὐδεὶς μάντις
τῶν μελλόντων ὅ τι πράξει.

Digitized by Google

Digitized by Google

AJAX.

NOTES.

1. ἀεὶ δέδορκά σε. *I see you ever, &c.* The perfect δέδορκα has present signification. See l. 360.

2. πεῖράν τιν' ἐχθρῶν κ.τ.λ. *Hunting to snatch an* (opportunity of) *assault upon your foes.* Compare the Latin phrase "capere impetum." In this case ἐχθρῶν is a genitive of the object after πεῖραν. Compare δυσμενῶν θήραν, line 564.
[Others explain, ἁρπάσαι πεῖραν *to over-master* ("præripere") *any onset which foes may make.*]

7. εὖ δὲ σ' ἐκφέρει κ.τ.λ. *And well your steps* (βάσις) *lead you hither like some keen-scented course* (βάσις) *of Spartan hound.*
[Or take εὔρινος as a genitive agreeing with κυνός.]
Others take ὡς="as it were," "ut ita dicam;" and thus avoid supplying βάσις; and render, *and well doth, as it were* (ὡς), *the keen-scented course of Spartan hound carry you forth* (to your end.)

15. Render, *How easy to be known,* (is) *thy voice* (which) *I hear.*

19. βάσιν κυκλοῦντα, *bending round and round my steps.*

22. ἔχει περάνας, *he hath accomplished.*

Digitized by Google

On the double accusatives ἡμᾶς and πρᾶγος, see Jelf, Gr. Gr. § 583.

εἴργασται, used in active signification.

27. ἐκ χειρός = "vi illatâ," *by deed of violence.* Or take ἐκ χειρός = "cominus," i. e. *by deed of his own hand,* (αὐτόχειρ.)

αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις, *herdsmen and all.* See Jelf, G. G. § 604, 1.

30. πεδία. Accus. after verb of motion, πηδῶντα, signifying the way in which he went. Compare such phrases as βαινείν ὁδόν. See Jelf, G. G. § 557, 558, 1.

33. ὅτου, i. e. ὅτου τάδε ἐστὶν, *whose deeds these are.*

34. καιρὸν = ἐς καιρόν, *seasonably.* Compare "commodum advenire." See line 1316.

40. ἦξεν χέρα. N.B.—The verb αἴσσω properly meaning "rush," "dart along," is here used *as if transitively* with χέρα, *violently to move his hand.* Compare phrase βαίνειν πόδα.

41. τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων, (in respect) of the arms of Achilles. See Jelf, G. G. § 488.

42. ἐπεμπίπτει βάσιν. Compare such phrases as ἕρπειν ἐξόδους, ἐξιέναι στρατείαν. See Jelf, § 558, 2. Our Scotch phrase "gang that gate" well illustrates the idiom.

49. πύλαι στρατηγίδες δισσαί, *the gates of the two generals' tents;* namely, of Agamemnon and Menelaus. (So ναῦς στρατηγὶς is used for "flag-ship," or even ἡ στρατηγίς.)

52. τῆς χαρᾶς, genitive after ἀπειργω.

53. Render, *And turn him off towards the flocks, the herdsmen's mingled charge of plunder, yet unparted.*

54. ἔκειρε φόνον = κείρων ἐποίει φόνον. φόνος πολύκωπος,

Digitized by Google

slaughter of many a horned beast. Compare εὔκερως ἄγρα, v. 64 of this play. ῥαχίζων, *cleaving down*, ῥαχίζω, is lit. "cleave the spine," [ῥάχις], see l. 299. κύκλῳ, *all round him.*

68. θαρσῶν δὲ κ.τ.λ. Either render, *But boldly wait, nor look for the man as any source of ill to you.*
Or (which is perhaps better,) take μηδὲ συμφορὰν δέχοι as parenthetic, and construe τὸν ἄνδρα with μίμνε.

72. ἀπευθύνοντα, guiding; ruling; restraining; and so with δεσμοῖς, *binding.* Comp. l. 542.

75. οὐ σίγ' ἀνέξει. *Will you not endure silently; and not shew cowardice?* i. e. "Will you not avoid shewing cowardice?" οὐ belongs to both clauses. δειλίαν ἀρεῖς, Compare v. 129, ὄγκον ἆραι, to grow proud, so θάρσος αἴρειν, &c. The middle perhaps in this sense is more usual than the active; see l. 245.
[Some explain δειλίαν αἴρειν to signify rather "*incurring an imputation of cowardice*" than merely shewing the vice; in this sense compare l. 193, κακὰν φάτιν ἄρῃ.]

77. (φοβούμενος) τί μὴ γένηται (τοῦτο λέγεις;) "*For fear of what say you so?*" "ne quid accidat?" Compare l. 107. See Jelf, G. G. § 882, 1.

82. Render, "I would not have shrunk from him in fear (when he was) in his senses. On φρονοῦντα accusative after ἐξέστην, see Jelf, G. G. § 548, 1. Obs. 1; and compare, "fontesque avertitur," Virg. Georg. iii. 499.

83. ἀλλ' οὐδὲ νῦν (δέος ἐστι) μὴ. κ.τ.λ.

90. ἐντρέπει. *Do you respect?* lit. "do you turn yourself round because of." Compare Œd. Tyr. l. 724, 1226, 1056; remark also the use of the word in the New Testament. ἐντραπήσονται (St. Matthew xxi. 37) is rendered "They will Reverence."

Digitized by Google

98. ὥστε, (yes) *in such a way that, &c.*

103. *Did you ask me of that cunning fox where he is?* Compare Œd. Col. l. 1218, τὰ τέρποντα δ' οὐκ ἂν ἴδοις ὅπου. See Jelf, G. G. § 898, 2.

112. Render, *I wish you to have your way in all things else.*

116. Render, *But this I charge you.*

122. Render, *But I pity him all-wretched as he is, although he is an enemy.*

130. ἡμέρα, Either *a single day.* Or in sense of '*Time;*' as in the phrase εἰς τόδ' ἡμέρας, "up to the present time." Compare "Damnosa quid non imminuit Dies!" Hor. Od. iii. 6. 45.

141. νυκτὸς, genitive, signifying point of time. See l. 285.

143. λειμῶνα ἱππομανῆ, *meadow where-horses-run-at-large.*

154. ἱείς, *hurling at;* in which sense ἵημι is used with genitive of person. See Jelf, G. G. § 509.

157. τὸν ἔχοντα, *the rich;* compare "aut doluit miserans inopem, aut invidit habenti," Virg. Georg. ii. 499.

163. Render, *Right judgments of these things.*

164. θορυβεῖ, *thou art troubled or clamoured down.*

167. Render, *But (forasmuch as in truth, when they have escaped thy eye they* παταγοῦσιν, &c.) *they, in fear of thee* (as of a) *great vulture, would suddenly, &c.*

172. Ταυροπόλα, '*Tauropolë;*' the meaning of the epithet is doubtful. Some explain "worshipped at Tauris;" some "hunting bulls;" some "drawn by bulls;" some "fierce."

175. πανδάμους, i.e. ἀδάστους, (see l. 54.) ἀγελαίας, *herding, feeding in herd.*

Digitized by Google

172—6. ἦ ῥά σε, κ.τ.λ. [I.] *Did Artemis, &c., urge thee, &c.,* (i.) *either methinks* (ἦ που) *on account of some victory for-which-no-thank-offerings-have-been-received-by-her,* [i. e. for the cause which consisted in that she received no thank offerings], *or,* (because she was) *defrauded of glorious spoils* (gained in war); (ii.) *or* [εἴτε = the doubt whether it was from war or hunting.] *on account of deer-hunts from-which-no-offering-has-been-made-to-her;* [II.] *Or* (ἦ) *did Enyalius having some* [ἤ τιν' ἔχων μομφάν] *cause of anger on account of his assisting spear, avenge the outrage by these nightly delusions?* The construction of χάριν being according to its origin, as an accus. case. Jelf, G. G. § 580, 1, 2. § 621. Obs. 2. Or else explain χάριν ἀκάρπωτον νίκας = χάριν νίκας ἀκαρπώτου.

183. οὔ ποτε γὰρ κ.τ.λ. *Else never wouldst thou have gone so far leftwards of* (or from) *thy* (right) *mind,* i.e. never wouldst thou have so far deviated from thy right mind. Compare the use of the Latin *delirare.* [Others take φρενόθεν γε = *at least of thine own impulse,* opposed to ἥκοι γὰρ ἂν θεία νόσος, l. 186. Render, *For never at least of thine own impulse wouldst thou have gone so far towards folly.*]

188. ὑποβαλλόμενοι κλέπτουσι μύθους, (i.e. ὑποβάλλουσι κλεπτικοὺς μύθους) *they deceitfully-move rumours, foisting them against thee;* i.e. "*whisper malicious rumours;*" compare l. 1137.

190. ἦ ΤΙΣ τᾶς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς.

191. μ', i.e. μοί, *I pray.*

192. ὄμμ' ἔχων, *gazing still.*

193. κακὰν φάτιν ἄρῃ, *draw upon yourself this evil rumour.* [The word ἄρῃ possibly has the sense of drawing on self *in increased force.*]

Digitized by Google

194. ἄνα, interjectional (= ἀνάστηθι.)

195. ἀγωνίῳ σχολᾷ, *rest from toil.*

196. φλέγων, *raising the flame of.*

198. ἐν εὐανέμοις βάσσαις—*in glens open to the gale;* a metaphorical way of expressing a place where there is nothing to hinder envy moving.

202. χθονίων i.e. αὐτοχθόνων, *children of the soil,* i.e. not settlers, not ἐπήλυδες.

205. ὠμοκρατής is explained, *strong shouldered.* It might well be understood as = ὠμὸς καὶ καρτερὸς.

208. τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἠρεμίας | νὺξ ἥδε βάρος;
[τί βάρος ἐνήλλακται; = τίνα βαρεῖαν ἐναλλαγὴν ἐνήλλακται; See Jelf, § 551, l. c.]
τῆς ἠρεμίας a genitive of relation. Render, *What heavy change of its calm does this night shew?* i.e. *What fresh weight of sorrow does this night from out its stillness* (after its stillness) *shew?* The more common reading, τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἡμερίας | νὺξ ἥδε βάρος; would be rendered, lit. *In respect of what weighty-change is this night changed from the day?* —τῆς ἡμερίας. [sc. ὥρας.] i.e. *What fresh sorrow has this night brought?*

212. στέρξας ἀνέχει. (ἀνέχειν with participle has force of "keeping constant to, cherishing,") *is constant to the love of; loved and still cherishes, &c.*

216. νύκτερος. *In time of night.* Notice the adjective where we use adverb.

222. οὐδὲ φευκτάν. *Nor yet which can be escaped from.*

226. ὁ μέγας μῦθος. The article as it were personifies. Compare Œd. Col., l. 1215, αἱ μακραὶ ἁμέραι. Also in this play, l. 646, ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος.

229. περίφαντος ἀνὴρ θανεῖται. Render, "*Openly detected the hero will die, having slaughtered* (as he has) &c. περί-

Digitized by Google

φαντος, "circumquaque conspicuus," "apertus," has then a force almost of "digito monstratus" χειρόδεικτος; and would signify that his death would be as notorious as his madness and offence. See line 81. Notice also the use of περίφαντος in l. 598.

[The words are otherwise understood, Either "*too plainly will the hero die*," in which case the adjective περίφαντος is used = the adverb περιφανῶς, Compare νύκτερος, v. 217, &c.; a not unusual idiom in Greek to express an adverbial idea by an adjective agreeing with the subject of the sentence.

Or as merely = ἐμφανῶς, *before the eyes of all.*]

230. παραπλήκτῳ . . . ἱππονώμας. *Now that with maddened hand he has slaughtered with dark sword cattle and herdsmen.*

235. τὴν μὲν (sc. ποίμναν), *part of the flock.* ὧν, sc. βοτῶν implied in ποίμναν, l. 233.

236. τὰ δὲ, sc. βοτά.

242. λιγυρᾷ, *whizzing.* The use of "argutus" in Latin as applied to sound is somewhat similar. See Virgil Ecl. 7, 1; 8, 22.

245. ὥρα τιν' ἤδη. *It is high time that one should hide in covering one's head, and steal away in flight.* ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι, "*clam fugam capessere.*"

τινά = πάντα τινά. So we say "One ought to do," &c., meaning, as perhaps here, *oneself* especially.

249. εἰρεσίας ζυγόν. *The rowing bench,* "transtra," "*thwart.*" ἕζομενον, *seating himself on.* ἕζομαι is generally used with ἐν or ἐπί; rarely as here with simple accusative. See Jelf, G. G. § 556, *c.*

250. μεθεῖναι ναῦ. It is the simplest plan to consider μεθεῖναι USED intransitively and absolutely, without any

Digitized by Google

particular ellipsis, as = "give-way." *ναῖ* is then merely a modal dative. Such an intransitive use may be justified by general license in use of *ἵημι* and its compounds, and is much like such idioms as "indulge ordinibus," Virg. G. ii. 277; "addunt in spatia," Virg. G. i. 513. Compare also such words as *βάλλω* and *ἐλαύνω* in many cases in which the word originally understood has become so lost by usage that the verb seems either transitive or intransitive. Some, however, supply *ἑαυτόν*, i.e. *ῥῖψαι ἑαυτὸν ἐν νηῒ καὶ φυγεῖν*, Schol.
Others consider *εἰρεσίαν* to be implied from the preceding line, and *μεθεῖναι* (*εἰρεσίαν*) *ναῖ* (lit. *to let-free rowing to the ship*) will mean "*to give the ship free way.*"

251. *ἐρέσσουσιν, ply;* compare Antigone, l. 159.

253. Render, *I fear, smitten, to suffer with him, a death by stoning, whom a terrible fate holds:* *ἄπλᾱτος* literally means "unapproachable;" from *ἀ* privative, and *πελάω* (poetic form of *πελάζω*), which means, 1, to approach; 2, to make to approach.

257. *οὐκ ἔτι*, sc. *ἴσχει*. Compare v. 415.

261. *μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος, when no one else has assisted in the deed.*

262. *ὑποτείνει* is explained, *Strains-to-the-utmost great anguish.* But it need mean no more than "subdit," "suggerit," "suppeditat."

267. *κοινὸς ἐν κοινοῖσι, associated in a common lot.*

276. *ἄρα, nonne igitur. Are not then, &c.?* See Jelf, G. G. § 873, 2.

278. *μὴ 'κ θεοῦ πληγή τις ἥκῃ, lest some blow from heaven be come upon him;* *ἥκῃ* = "adsit," "advenerit."

279. *πῶς γάρ*; is used for *πῶς γὰρ οὔ*; *How can it be otherwise?*

Digitized by Google

280. ὡς ὧδ' ἐχόντων κ.τ.λ. Genitive absolute with ὡς, where our own idiom would suggest accusative and infinitive, "*You must know that things are thus.*" Compare line 904, and 981—982; also compare l. 537.

285. ἄκρας νυκτὸς, *at the prime of night*, gen. signifying point of time; compare l. 141: also Electra, l. 698, ἄλλης ἡμέρας, "on another day." See Jelf, G. G. § 523.

286. ἕσπεροι | λαμπτῆρες, *the evening camp-lights.*

291. ἀφορμᾶς πεῖραν. ἀφορμάω is generally, as here, intransitive. For this construction of an accusative of equivalent notion after verb neuter see Jelf, G. G. § 558. 1, § 548. c. Render, "*startest forth in enterprize;*" Compare πεῖραν in line 1. See also note on line 42.

297. εὔερον, *well-fleeced;* the more usual reading was εὐκερων, "well-horned," see lines 54, 64.

302. λόγους ἀνέσπα, *tossed-forth words.* ἀναστᾶν λόγους, *to utter boastful words;* see Liddell and Scott on ἀναστάω. ὅσην . . ἐκτίσαιτο, depends on ἀνέσπα λόγους, and is the subject of his words. ἐκτίσαιτο is Opt. because of the past tense ἀνέσπα: compare l. 314, κυροῖ after ἀνήρετο.

308-9. ἐν δ' ἐρειπίοις | νεκρῶν ἐρειφθεὶς ἕζετ' ἀρνείου φόνου. The last genitive ἀρνείου φόνου is a further description of the former, νεκρῶν. Render, *And on heaps* (lit. 'wrecks') *of-carcases dashed down he sate,* (*heaps*) *of the slaughtered sheep.*

φόνος, as="dead-body," is more used by Euripides than Sophocles; compare in Latin "mærentem abjungens fraternâ morte juvencum." Virgil, G. iii. 518.

310. Some take together ἀπρὶξ ὄνυξι, *with clenched nails.* But see Jelf, G. G. § 611. Obs. 2. ἀπρίξ, adv. lit. "closely biting" (with the teeth) from ἀ copulative, = ἅμα signifying *union;* and πρίω, "to bite," (also "to saw.")

Digitized by Google

314. πράγματος; genitive of relation or locality, after τῷ. Render, *in what case, in what plight?* Jelf, G. G. § 527; so l. 386, ἵν' εἶ κακοῦ.

321. ἀψόφητος ὀξέων κωκυμάτων. The genitive gives the more exact definition of the idea represented by the adjective ἀψόφητος. See line 464. Jelf, G. G. § 529. Obs. 2, 3. (Matth. G. G. § 339.) Render, *without utterance of shrill wailings.* Compare Electra, l. 36. Phæn. l. 324.

326. δῆλος ἐστιν ὡς.= δῆλόν ἐστιν ὡς δρασείει = δηλονότι δρασείει. But the expressing the adverbial idea by an adjective gives *more* personal force to the sentence, calls the thought more strongly to the *subject* of the sentence, see line 217 and note on l. 229. "*He clearly shews he is minded-to-work some ill.*" See Jelf, § 684. Obs. 1.

349. ἴδεσθε, *See what a swoln-flood* (κῦμα), *from surging-sea of gore, eddying round, encircles me.*

350. ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ, *firm in right faith to me.*

360. πημονῶν ἔτ' ἄρκος ὄντα, *still being a defence against calamities.* ἄρκος πημονῶν, *defence from woes* (compare the Latin genitive "requies laborum," and in Greek such expressions as πύργος θανάτων, ἕρκος πολέμου, σκέπη φόβου. [The more common reading, ποιμένων ἐπαρκέσοντ' κ.τ.λ. would have to be rendered, *alone of my friends ready to assist me:* in which case ποιμένων was forced to mean, of "those who care for me," "of those who would help me."]

369. οὐκ ἐκτός; *Begone,* (lit. Will you not away? understand ἄπει.) οὐκ ἄψορρον κ.τ.λ. *Move hence!* (lit. "Will you not move hence your foot backwards?")
ἐκνεμεῖ. The middle (although unusual) perhaps gives a stronger personal force, so that οὐκ ἐκν. πόδα; almost = *Get thyself hence.*

Digitized by Google

372. χερὶ. The gen. more usual. See Jelf, G. G. § 531; unless it may be explained as dat. instrumenti; see Jelf, G. G. § 608.

375. κλυτοῖς αἰπολιοις, *noisy* (or bleating) *flocks*. But Liddell and Scott prefer it in sense "splendid."

388. πῶς ἂν = utinam, followed by Opt. as if after εἴθε. Jelf, G. G. § 418, *b*. § 427, 4.

400. οὔτε γὰρ . . . ἀνθρώπων. "When a preposition should stand twice with two different nouns, it is often put only once by the poets, and that too, with the second noun." (Matt. § 525, 4,) Const. οὔτε ἄξιός εἰμι ἔτι βλέπειν (εἰς) γένος θεῶν οὔτε εἰς ὄνησίν τινα ἀμερίων ἀνθρώπων. See Jelf, G. G. § 650.

403. ὀλέθρι' αἰκίζει. ὀλέθρια, neut. pl. used adverbially, *destructively*. The old reading ὀλέθριον, was understood passively = *to destruction*.

404. τίς, see note on l. 245.

405-8. εἰ τὰ μὲν —— φονεύοι. Connect these words with the two previous lines. *Whither then can one flee? Where may I go? where dwell?* {*Since* / *If*} τὰ μὲν, *All thus far is lost, and Vengeance is nigh at hand, and to mad chase have I given myself, and all the host in arms will violently slay me.*

Τὰ μὲν may refer *generally* to his past and now lost glory (ex. gr. to the hopes lost by the awarding to another Achilles' arms, or even to the slaughtered oxen).

τίσις δὲ, μώραις δὲ, πᾶς δὲ; He pours out as they rise to mind one thought after another of his *present-future*, contrasting with the events heretofore, τὰ μὲν.

[The more usual reading, τοῖς δ' ὁμοῦ πέλας, (lit. *together with these* [slaughtered bodies] *beside me*,) was explained, either, *If all is lost, with these slaughtered*

Digitized by Google

bodies beside me, i.e. (in or along with the deed whereby these slaughtered bodies lie beside me.)
Or, if τὰ μὲν were understood of the flocks, the τοῖς δὲ δμοῦ πέλας would be a pointed expression (= "*As here they lie beside me,*") giving force to the τὰ μὲν φθίνει.]
δίπαλτος (lit. "doubly brandished," "brandished with both hands,") has been variously understood, either as = *with all their might*, or = *well-armed*, or, "*urged on by its two leaders.*"
ἂν φονεύοι, has the force of a future with some idea of more uncertainty than existed that the τίσις would come in one form or another. Jelf, G. G. § 425, 2. *a*; and § 426, 2.

428. οὔτοι (ἔχω) σ' ἀπείργειν, οὐδὲ κ.τ.λ.

435. καλλιστεῖα: accusative of cognate notion after verb expressing any one's condition. Jelf, G. G. § 553, *b*.

445. νῦνδ'——ἔπραξαν, *but now the Atreidæ have procured them for a man all villainous in mind.* παντουργῷ, = "capable of anything."

465. στέφανον εὐκλείας = στέφανον εὐκλεᾶ. Compare line 619. τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροῖν μεγίστας ἀρετᾶς. And line 889, μακρῶν ἀλάταν πόνων.
ὧν, i.e. ἀριστείων, *of which* (prizes of valour) *he had a great and glorious crown.*

471-2. δηλώσω γεγώς, *shall shew that I am sprung.* For the nom. after δηλόω, see Jelf, G. G. § 681, 2, and 684. Compare l. 807. ἔγνωκα ἠπατημένη.

474. κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται, *as being one who* (i.e. when he is one who) *receives no change* (alteration) *in his woes.* κακοῖσιν. Modal or Circumstantial Dative. See Jelf, G. G. § 603.

475. Render, *For what delight has one day* (to yield) *beyond*

Digitized by Google

another, so far as causing-any-approach (προσθεῖσα), *or causing-any-distancing* (ἀναθεῖσα), *of death I mean* (γε).

485. ἀναγκαίας τύχης, *the lot of slavery.*

488. εἴπερ τινὸς —— i.e. . . πατρὸς σθένοντος, εἴπερ τις ἄλλος ἦν σθένων, by attraction. See Jelf, G. G. § 860, 10.

496. ᾗ, i.e. ἡμέρᾳ.

501. ἱάπτων, *assailing.*

503. οἵας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει, *What a servitude she* (now) *endures, in place of how enviable a lot* (heretofore)! τρέφει = ἔχει. See l. 644 of this play. Compare the use of "foveo" in Latin, ex. gr. "fovit humum," Virg. Georg. iii. 420.

506-7. αἴδεσαι . . . . προλείπων. αἰδεῖσθαι is used with an *infinitive* when the feeling is to prevent a *future* act, but with a *participle* when the feeling is roused by a *past act present to mind.* Here the conduct of Ajax was as a present, not future thing, before the mind; so we have part. not infin.

509. θεοῖς ἀρᾶται κ.τ.λ. θεοῖς Dat. to whom the prayer. ἀρᾶσθαι is rarely used with accusative of the invoked.

511. διοίσεται, mid. sc. τὸν αἰῶνα = βιώσεται., *shall live.* Others explain it passive; = διασπασθήσεται, *shall be harassed, vexed, distracted.* σοῦ μόνος = σοῦ μονωθεὶς *bereft of you.*

521. πάθοι. Opt., though it comes after a present. For μνήμην throws the mind back to the past, and is *equivalent* to a past tense. See general rule, Jelf, § 805, 2; and seeming exception § 807. See l. 1159, 1344.

531. φόβοισι. *I, through fear, &c.* (not, *I freed from fear;* which would require the gen.) Dative of the disposition of mind assigned as a motive, (Matth. G. G. § 397.)

Digitized by Google

536. ἐπῄνεσα, aorist for present. The aorist denotes the decision as being the result of previous thought. See Jelf, G. G. § 403, 1.

543. *Does he come at your call?* (lit. are you calling to one coming) *or does he not hear you?* (lit. or one out of reach of your words).

549. κἀξομοιοῦσθαι. This has usually been taken passively, as—*and that he be made like.* But there is perhaps no objection to understand it in a middle sense, "*and have him made like,*" after the manner of ἐκδιδάσκεσθαι. Herod. ii. 154. Eur. Med. 297.

552. ἔχω, *I am able.*

556. δεῖ σ' ὅπως δείξεις. The introduction of σέ may be explained by understanding σκοπεῖν or ὁρᾶν; although it is not harsh to consider it as introduced in the appeal as pointing out more forcibly the chief subject in the speaker's mind. See Jelf, G. G. § 812, 2. § 898, 2. οὔτοι μή τις. *No one shall.* See Jelf, G. G. § 748.

563. πυλωρόν, lit. *one who watches a door,* used here adjectively to φύλακα.

564. ἔμπα, κεἰ. The ἔμπα is hardly capable of force in translating apart from the κεἰ, *even though.*

581. οὐ πρὸς ἰατροῦ, *it is not the part of a wise physician to utter-wailing incantations over a disease that calls for the knife.* τομαω, termination signifying *desire;* compare φονάω, Antig. l. 117; Phil. l. 1209.

589. οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς —— ἔτι; *knowest thou not that I am no longer bounden to the Gods to supply any service.* Ajax says this in answer to her appeal to them in line previous.

593. οὐ ξυνέρξεθ' ὡς τάχος; *restrain her, will ye not, at once.*

Digitized by Google

600—7. ἐγὼ δ' ... Ἅιδαν.

But I, the suffering one, from time of old [ἀφ' οὗ παλαιὸς χρόνος (ἐστί)] *am awaiting* (my) *reward of the meadows of Ida, beyond-all-count of months, worn away by steadily-moving Time, having a sad expectation that yet some time I shall reach the horrible shadowy Hades.*

Or else explain construction thus; παλαιός (ἐστι) χρόνος ἀφ' οὗ μίμνω.

The ἄποινα λειμώνια, "præmia pratensia" is = λειμῶνας εἰς ἄποινα, i.e. "the (conquest and possession of) Idæan meadows as reward (of service)." Others explain it, "rewards for my long stay in the Idæan meadows." The κακὴν added to ἔλπιδα may mean that the expectation or looking forward is to an evil or sad reaching of Hades, as though it were ἐλπίζων ἔτι μέ ποτε ἀνύσειν κακῶς κ.τ.λ.

610. ἔφεδρος, [lit. *sitting at* or *on*,] a word specially signifying a third combatant, i.e. one who waits by, when two combatants contend, himself to fight the conqueror, here means probably "*last*," "*yet left*."

614. φρενὸς οἰοβώτας, [lit. feeding his mind apart.] Some render, "*self-willed*." But rather say "*estranged in mind*." The idea is probably from a sick sheep, grazing apart; cf. Virg. G. iii. 463.

635. κρείσσων παρ' Ἅιδᾳ, (*He who is diseased with madness* (were) *better hiding with Hades.*) i.e. "*Better were it for the man affected with madness to be hiding with Hades.*" παρὰ with dat. in force of "at," in French, "chez."

639. Compare note on l. 183. Render, *is no longer stedfast* (integer) *in his natural temper, but is straying* (versatur) *out of it*. See Œd. Tyr. l. 337, 8.

644. ἔθρεψεν, see l. 503.

648. ἁλίσκεται, "*is caught*," i.e. "*is mastered*."

Digitized by Google

651. βαφῇ σίδηρος ὥς ἐθηλύνθην στόμα take β.σ.ὡ. with ἐθ.: "*was softened in word, as iron* (tempered) *in dipping.*"

659. γαίας, genitive of place, as if after ἐνταῦθα.

670. τιμαῖς, "*authorities,*" "*those in power, in office.*" This use of the Greek word bears illustration in our colloquial application of "your honour," "your worship."

672. *The orb of tedious Night gives place to Day with her bright steeds to blaze her light.* φέγγος φλέγειν. See note on l. 42.

674. ἐκοίμισε, *leaves to rest, is wont to grant respite to.* The aorist has an iterative force here.

675. ἐν δ', "et in horum numero;" *and besides.*

693. ἀνεπτόμαν. The aorists of the verb πέτομαι are three, ἐπτόμην, ἐπτάμην, and ἔπτην (as from a form ἵπτημι.)

697. μοί, *at my call.*

709. νῦν, ὦ Ζεῦ . . . . νεῶν. Render, *Now, Zeus, there is with us Bright Light of Day, that we may approach swift ships that speed-over-the sea.* πάρα, i.e. πάρεστι, λευκὸν εὐάμερον φάος = ἡμέρα λευκή, ἡμέρα φαεννή.
πελάσαι, i.e. ὥστε πελάσαι, compare l. 823.
[Or taking πελάσαι as transitive, and φάος as accusative, render, *Now, O Zeus, it is for thee to bring bright light, &c., to the ships, &c.*]

715. ἐξ ἀέλπτων, *unexpectedly, beyond all expectation.*

727. ὡς οὐκ ἀρκέσοι, i.e. λέγοντες (implied in ἀποκαλοῦντες) ὡς οὐκ ἀρκέσοι, τὸ μὴ οὐ θανεῖν, quin periret, &c., *saying that he should not prevent his* (himself) *dying.*

729. ὥστε κ.τ.λ. Render, *And so to such a pitch they came that swords* (grasped) *in hand were drawn* (διαπ.), *unsheathed,* (ἐρυστὰ), *from scabbards.* On ὥστε with Indic. see Jelf, G. G. § 863, 1.

Digitized by Google

731. λήγει κ.τ.λ. *But strife is stayed, when it has reached its extreme point, by the reconciling words of elders.* But Jelf takes it (G. G. § 517) as = λήγει τοῦ προσωτάτω δραμεῖν, which is perhaps preferable.

740. Render, *But what falling short is there of this necessity* (of yours.) [Or—" Quid hujus negotii justo parcius? i.e. tardius factum est? Hermann.]

749. κύκλος ξύνεδρος καὶ τυραννικός, *assembled, kingly council.*

760. ὅστις, *whoso.* See Matthiæ, G. G. § 475 *a*, and § 481, Obs. 1. See Jelf, G. G. § 819, 1; and 2, *β*.
ἀνθρώπου φύσιν βλαστών, *born of the race of man.* φύσιν, see note on l. 42. But see Jelf, G. G. § 569, 2.

771. δίας Ἀθάνας, sc. νουθετούσης, ὀτρυνούσης. Either supply this participle as implied in the following words, or as implied from the καλῶς λέγοντος πατρός, given as the first instance of his pride, 763.

786. ξυρεῖ γὰρ κ.τ.λ. *For this matter cuts to the quick so that one may not rejoice,* (ὥστε) μὴ χαίρειν τινά. τινά = πάντα τινά, or rather points to the speaker and those with whom he identifies himself. See note on l. 245.

790. ἣν, accusative of that whereat the feeling of grief or pain is excited. See Jelf, G. G. § 549. Matthiæ, § 414.

794. ὥστε μ' ὠδίνειν τί φῇς, *and so I am in agony as to what you may mean.*

798-9. τήνδε . . . . . φέρειν, lit. *But expects that he announces this departure of Ajax as fatal.*

804. μολεῖν, as if (ὥστε) μολεῖν. Infinitive denoting the object and completing the idea of previous verb σπεύσατε. Compare l. 823.

805. ἀγκῶνας, *nooks.* whether of sea or land.

Digitized by Google

815. Render, *The slaughterer* (-blade) *is planted, where speediest it will pierce, if one have leisure even for considering.*
τῳ, see note on l. 786—245.

841. τὼς = οὕτως.

845. διφρηλατῶν οὐρανόν. The same kind of construction as "βαίνειν ὁδόν, *to go along a road.*" See Jelf, G. G. § 558. Compare l. 30 of this play, and note on l. 42.

869. *And no spot knows so that I should learn,* ὥστε συμμαθεῖν ἐμέ. Compare l. 823, 804, and 672.

877. βολῶν, *beams.*

878. κέλευθον φανεὶς κ.τ.λ. See Jelf, G. G. § 558, 1. § 548, *d.* Render, *Well; not to me either along the eastern, &c. &c.—has any one appeared who told me aught.*

880. ἔχων ἀμφί, *occupied in.*

887—890. σχέτλια γὰρ . . . ὅπου. *For miserable is it that I a wanderer of long toil should not approach in successful course, but should fail to see a feeble man* (like Ajax enfeebled by disease) *where he may be.*

892. Render, *Whose cry nigh at hand issued from the glen?*

921. ὡς ἀκμαῖ' ἂν, εἰ βαίη, μόλοι, *how opportunely would he come, if he should come.*

925. Render, *Thou wast then bent, wretched one, in time, stubborn of will, thus to complete the evil lot of endless pains.*

930. *Such groans by night and day thou utteredst.* On πάννυχα καὶ φαέθοντ' as agreeing with τοῖα instead of being adverbially expressed, as in English, compare νύκτερος, l. 217; μοὶ, *in my presence, to my knowledge,* almost = *well I know.*

935. ἀριστόχειρ ἀγών, *contest* (to be-) *won by the bravest hand.* See Jelf, G. G. § 435. Obs.

Digitized by Google

947. ἄναυδον ἔργον, *secret deed.* [But some explain it = ἀναύδητον, *unutterable, infandum.*] *Ah me! you have told of a deed of the two unfeeling Atreidæ in this woe;* i. e. in the woe you speak of, you are speaking of what is in fact an unfeeling deed on their part.

954. *In truth the all-daring man insults in his black visaged spirit,* ἐφυβρίζει θυμόν, a kind of cognate-accusative. As ὑβρίζειν ὕβριν may be used; so ὑβρίζειν θυμὸν is quasi θυμοῦ ὕβριν ὑβρίζειν. See Jelf, G. G. § 583, 175.

966. ἢ, i.e. μᾶλλον ἢ. On γλυκὺς and πικρὸς thus used, compare ἥδιστος, l. 105.

970. θεοῖς. *By the will of the Gods.* Instrumental Dative. Jelf, G. G. § 611.

971. ἐν κενοῖς = κενῶς. (Matth. G. G. § 577.)

976. ἐπισκοπον, "*cognizant of,*" and therefore "*in accordance with.*" [The union of metaphors drawn from different senses of the body in the expression μέλος ἐπίσκοπον has a parallel in the English "view-hallo."]

978. ἆρ' ἠμπόληκά σ' ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ; (lit. *Have I sold thee*) i. e. *Have I betrayed thee* (by my delay) *as Report prevails?*
[The more usual reading ἆρ' ἠμπόληκας, ὥσπερ κ.τ.λ. Render, *Hast thou fared, as &c.*]

980. ἄρα. See Jelf, G. G. § 787, § 789, *b.* Obs. § 873, 2. The particle adds force to the preceding βαρείας, as though we said *heavy, ah, heavy indeed;* It has its exclamatory force not altogether without a suppressed interrogative idea, almost = *ah! is it not so?*
The genitive τῆς τύχης. One of the numerous species of the *causal genitive* is after adjectives or interjections expressing sorrow. See Jelf, G. G. § 489.

983. τί γὰρ . . . . πού κ.τ.λ. The redundance of inter-

Digitized by Google

rogatives natural in a sentence expressing agitation. *μοί*, = *I ask—For what, I ask, his child, where in the Troad land is he?* On the use of *μοί* see Jelf, G. G. § 600. Obs. 2.

987. *κενῆς*, applied to the lioness, as *desolate, bereft of her whelps*, by anticipation (*πρόληψις*) of her state when they *are* taken.
Or = "viduæ," beréft of her protector, as Tecmessa of Ajax.

995. *ἦν*, cognate accusative.

998. *σοῦ βάξις, report of thee*, genitive of object, *ὡς θεοῦ τινός*; supply *βάζοντος* implied in *βάξις*.

1007. *ἀρήξαντα*, following dative *μοι*. See Jelf, G. G. § 675, *b*. Obs. 1. Matth. G. G. § 556. Obs. 3.

1010. *Whose wont it is, not even when prospering, to smile aught joyously.* The use of comparative is analogous to our "not so *very* joyously."

1018. *πρὸς οὐδέν, for no cause.*

1026. *φονέως*, compare l. 815. *ἄρα*, compare l. 980. *χρόνῳ*, see l. 925.

1030. *πρισθεὶς, fastened* (as by teeth, &c. see Liddell and Scott.)

1040. *μὴ τεῖνε μακράν, "Prolong not your words,"* as though *μὴ τεῖνε μακρὰν ῥῆσιν, μὴ τεῖνε μακρὸν λόγον.* The word *μακρὰν* is used in Greek adverbially to express length in space or time; original ellipsis of *ὁδὸν* or some word expressing distance.

1043. *ἃ δὴ κακοῦργος, villain as he is.* *ἃ δὴ* = Lat. *utpote.*

1044. = *τίς ἐστὶν ἄνηρ, ὅντιν' κ.τ.λ.* On *ἄνδρα, by attraction*, instead of *ἄνηρ* after *τίς*, see Jelf, G. G. § 824. II. 2, *c*.

Digitized by Google

1045. ᾧ, *for whose sake.*

1050. δοκοῦντα (τάδ' ἐστὶν) ἐμοὶ, δοκοῦντα δ' (αὐτῷ, i. e. Ἀγαμέμνονι) ὃς κραίνει στρατοῦ. See Jelf, G. G. § 817, 7.

1058. τύχην, cognate accusative to θανόντες.

1062-3. αὐτὸν . . . σῶμα. *Wherefore as for him, &c. . . . . there is not.* See note on 1147.

1066. ἐξάρῃς. See note on l. 75.

1074. οὐ καλῶς φέροιντ' ἄν. Lit. *would not succeed; would not be well carried out; established.*

1077. κἂν σῶμα γεννήσῃ μέγα. *If he have a large frame; if he get* (lit. produce) *a large frame.* See Jelf, G. G. § 569, 2. This use of γεννάω is analogous to that of φύω: thus, δόξαν φύειν means "*to get glory.*" So in English we use "*to grow*" with an accusative, *as* "*to grow a beard.*"

1083. ἐξ οὐριῶν δραμοῦσαν. *Sailing with prosperous wind,* "running before the wind."

1084. ἑστάτω. Syncopated imperative perfect for ἑστῃ, κάτω.

1085-6. ἂν, ἃ ἄν. Accusative of that wherein the feeling expressed by the verb consists. See Jelf, G. G. § 549.

1091. ὑποστήσας. *Having proposed, submitted.*

1092. ἐν θανοῦσιν ὑβριστής. Compare l. 1151, ἐν κακοῖς ὑβρίζειν. Also l. 1315, ἐν ἐμοὶ θρασύς.

1096. ἁμαρτάνειν ἔπη. (See also 1107, 1108.) Jelf, G. G. § 565, &c.

1100. ποῦ—ποῦ. Rather seems the "where" of reason than of place. *Where then your claim to lording it o'er him? &c.*

Digitized by Google

1107-8. κολάζειν ἔπη ἐκείνους. Render, *And keep your grand words for chastising them.* κολάζειν governs a double accusative, (i. e. of that in which the act consists, and of the object on which the act is exercised.)

1113. οἱ πόνου πολλοῦ πλέῳ. *Those full of toil,* (i. e. *paid soldiers.*) Or = οἱ φιλοκινδύνοι, i.e. *the fool-hardy busy bodies.*

1116. ψόφου. Genitive expressing cause.

1119. κἂν ὑπέρδικ' ᾖ, *even though they be strictly just.*

1121. τὴν τέχνην. Note the article. The sentence = ἡ γὰρ τέχνη, ἣν ἐκτησάμην, οὔκ ἐστι βάνατος.

1124. τρέφει = ἔχει. *Your tongue how mighty a courage of its own, it has!* τὸν, article with possessive force as τὴν, l. 1121.

1128. τῷδε. *As far as he is concerned.* See Jelf, G. G. § 600, 2.

1129. θεοῖς. Compare l. 970.

1131. οὐκ-ἐᾷς = *forbid.* See Jelf, G. G. § 744, 1. Obs.

1136. κλέπτης ψηφοποιός. *False in voting.* Supply from last line, "why,—naturally enough, (did you hate one another), *for you were discovered by him tampering with the votes.*" See line 1285. γὰρ corresponding with our colloquial "why?"

1186. *This fault was with the Judges, not with me.* ἐν = *apud.*

1167. κλέψειας κακά. Compare l. 188.

1138. *This taunt is on its way to cause pain to some one,* (i. e. "to I know whom") viz., σοί.

1143. ναύτας ἐφορμήσαντα τὸ πλεῖν. *Urging on the sailors their putting to sea.* χειμῶνος, *in stormy time,* genitive of time.

Digitized by Google

1147. *τὸ σὸν λάβρον στόμα . . . τὴν πολλὴν βοήν.* For this doubling of objects after a verb, compare l. 1062-3. The second object there as here is added, as an after-thought in the mind of a speaker under excitement. [But the construction is otherwise explained. See Jelf, G. G. § 583, 101.]

1148. *σμικροῦ νέφους ἐκπν. μ. Bursting forth in might from a small cloud.*

1151. *ἐν κακοῖς ὑβρίζειν.* Compare note on l. 1092.

1153. *ὀργὴν θ' ὅμοιος.* See note on l. 639.

1156. *ἄνολβον. Wretched, infatuated.*

1165. *Speed thee to choose a hollow grave for him, where he may occupy his (by men never to be forgotten) mouldering tomb.* The prominence intended for the idea *βροτοῖς ἀείμνηστον*, occasions the position of the words, which would otherwise be *τὸν τάφον τὸν εὐρώεντα, βροτοῖς ἀείμνηστον.*

1178. *ῥίζαν ἐξημημένος. Mowed-down to the very root of all his race.*

1184. *κἂν μηδεὶς ἐᾷ = even if all men oppose.* Compare *εἴτε μὴ σὺ φῄς*, 1108.

1185. *τίς ἄρα . . . . ἐς πότε.* For the multiplying interrogatives in sentences expressing excitement, see note on 983. *νέατος, last, latest.*

Construction. Two interrogative sentences seem condensed in one, *τίς ἄρα νέατος ἔσται*; and *ἐς πότε λήξει τὰ πολύπλαγκτα ἔτη*; Render, *What the last count, and when to cease,—of years of wandering, which ever brings me ceaseless woe of toils in war?*

1192. *ὄφελε.* Used in Attic poets both with and without augment.

Digitized by Google

1200. "*He gave me the joy neither . . . nor of . . . to be with me,*" i. e. τέρψιν ὥστε ἐμὲ ὁμιλεῖν αὐτῇ.

1204. τέρψιν ἰαύειν. Accusative of equivalent notion. See Jelf, G. G. § 556, c.

1206. ἀμέριμνος, *uncared for.*

1214. ἀνεῖται. *Is abandoned to.*

1219. πρόβλημα. *Jutting rock.*

1225. See note on l. 326.

1228. τοί. On the emphasis τοι gives, see Jelf, G. G. § 736, 2. and Obs.

1230. ἐπ' ἄκρων ὠδοιπόρεις. "*Wouldst be walking on tiptoe.*"

1236. *Who and what was he of whom you thus proudly vaunt?*

1240. ἐκ Τεύκρου. *If everywhere we are to be shewn* (*up*) *by Teucer as evil.*

1245. οἱ λελειμμένοι. *Ye who are in judgment vanquished.*

1267. προδοῦσ' ἁλίσκεται. *Is proved traitorous.*

1268. οὐδ' ἐπὶ σμικρῶν λόγων. *Not even in small account bears memory of thee.*

1276-7. *When round the ships the fire now was blazing, even in the topmost shipmen's benches.*

1281. οὐδὲ συμβῆναι ποδί. *Not even planted foot against the foe.*

1285. οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον ἐς μέσον καθεὶς. *Nor casting in his lot, a coward lot, a clod of moist earth.*

1287. ἅλμα κουφιεῖν. *To make a light bound,* i.e. *bound lightly.* See note on l. 36.

1290. ποῖ βλέπων . . . . θροεῖς. Literally, *Whither can you look and utter these words?*—i.e. almost = *How can you look* (me in the face) *and say this?*

Digitized by Google

1315. *ἐν, versus, in my case.* Compare *ὑβριστὴς ἐν θανοῦσιν,* l. 1092. See l. 1151.

1316. *καιρὸν* = *ἐς καιρόν.* See note on l. 36.

1325. *ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν.* (Lit. *ὥστε σὲ βλάβην ἔχειν, So as that you have any hurt.*) i.e. *So as to harm you.*

1330. *ἢ γὰρ εἴην οὐκ ἂν εὖ φρονῶν,* i.e. *εἴπερ ἄλλως λέγοιμι.*

1339. *ὥστε μὴ λέγειν . . . . Ἀργείων.* sc. *αὐτὸν εἶναι. So as to deny. So as not to confess-him to be the one bravest man of all the Greeks. ἰδεῖν* is almost redundant in translation; *the bravest or noblest to look on.* So often *καλὸς ἰδεῖν,* &c., *ἀκοῦσαι μαλθάκα.*
[The passage has been explained, *So as to deny that I saw in him the one bravest, &c.,* i.e. *that he was the bravest I saw.*]

1357. *νικᾷ γὰρ—πολύ. For his valour prevails-with me more than his enmity, far. νικᾷ μέ, influences me. νικᾷ τῆς ἔχθρης,* i.e. *κρείττων ἐστὶ τῆς ἔχθρας*:—condensed construction;—*νικᾶν* as, "*prevail-upon,*" taking accusative, and, as involving notion of "*superior-to,*" the genitive.

1358. *ἔμπληκτοι, unsteady. βροτοῖς. In the judgment of mortals.* See Jelf, G. G. § 600, 1.

1366-7. *How true that each man toils in all things alike for himself. For whom more fairly than for self should I toil.* [Some explain *ὅμοια* (taking it with *αὐτῷ*) = quæ sibi congruant, *suitably to his ownself,* i.e. *to his own pleasing, &c.*

1369. *Howsoever you shall have done it,* (i.e. Act as you will, only do it.) *at all events you will everywhere be well thought of* (*for it.*)

1376. *ἀγγέλλομαι. I announce myself.*

1377. *ἦ* Old Attic form of *ἦν,* 1st. person.

Digitized by Google

1380. *τοῖς ἀρίστοις ἀνδ. πονεῖν.* Dativus commodi after *πονεῖν*, as line 1415.

1383. *καὶ μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολύ. And hast belied my expectation much.*

1399. *καθ' ἡμᾶς. In your treatment of me; towards us.*

1401. *ἐπαινέσας τὸ σόν. Assenting to your desire.*

1404. *And others of you see-have-placed* [*θέσθε*, ponendam curate] *the high tripod for holy washing nigh-for-use.* [unite *θέσθε* with *ἐπίκαιρον.*]

1407. *τὸν ὑπασπίδιον κόσμον. The body-armour*, as opposed to shield, *&c.*

1409. *ὅσον ἰσχύεις.* See Jelf, § 555, c.

1414. *σούσθω. Let him bestir himself: hasten.*

1416. *κοὐδενί πω λφόνι θνητῶν*, sc. *Braver than whom no mortal yet has been.* As though it were *οὗ οὐδείς πω θνητῶν λφόνων ἦν.*

1420. Render, *But, ere he sees* (them) *none is a diviner of things to come, how he shall fare.*

PRINTED BY JAMES PARKER AND CO., CROWN-YARD, OXFORD.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

This book should be returned to the Library on or before the last date stamped below.

A fine of five cents a day is incurred by retaining it beyond the specified time.

Please return promptly.

DUE MAR 1915

Digitized by Google

Digitized by Google